

FELÜGYELETI HÍREK

Összefoglaló a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2012. évi 1. üléséről _____	2
Jegyzőkönyv a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2012. évi rendkívüli 2. üléséről _____	4
A PSZÁF elfogadta az OTP Magánnyugdíjpénztár intézkedéseit _____	4
Módosul a Validációs Kézikönyv II. része a működési kockázatokról _____	5
Adatszolgáltatók figyelmébe _____	5
Szakmai konzultáció a szövetkezeti hitelintézetek vizsgálati tapasztalatairól és a kapcsolódó felügyeleti elvárásokról _____	6

PIACI TÜKÖR

Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás – 2012. márciusi adatok alapján _____	7
Gyorselemzés – 2012. márciusi befektetési szolgáltatói adatok _____	8
Gyorselemzés – a pénzügyi vállalkozások a 2012. márciusi adatok alapján _____	9
Gyorselemzés a biztosítók 2012. I. negyedéves adatai alapján _____	10
Gyorselemzés – 2012. I. negyedéves pénztári adatok _____	11

FOGYASZTÓVÉDELEM

A devizahitel-adósok kilenczidedén segíthetnek a fizetéskönnyítő programok - megjelent a Felügyelet fogyasztóvédelmi kockázati jelentése _____	12
Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2012. I. negyedéves hatósági tevékenységéről _____	13
Az e-bankingről általában _____	14
Tájékoztató a CIB Bank Zrt. törléséről a nem együttműködő pénzügyi szolgáltatók listájáról _____	15
Megjelentek a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódjai _____	15

NAGYÍTÓ

Megjelent a PSZÁF 2012. évi első Kockázati jelentése _____	16
---	----

EURÓPAI UNIÓ

Az árnyék bankrendszer jobb szabályozásáért _____	20
Jelentés az EBA 2011. július 15-én elfogadott ajánlásának teljesítéséről _____	22
Az ESMA közzétette a 2012. évi szabályozási munkatervét _____	23
Közös Konzultáció a pénzügyi konglomerátumok- ról szóló irányelv teljes felülvizsgálatára _____	23
Az ESMA megállapításai a tagállamok által a piaci visszaélésről szóló irányelv alapján alkalmazott szankciókról _____	24

JOGI IRÁNYTŰ

Felügyeleti állásfoglalások _____	25
-----------------------------------	----

Összefoglaló a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2012. évi 1. üléséről

Helyszín: A PSZÁF VI. emeleti tanácssterme
Időpont: 2012. április 11.
Résztvevők: Pleschinger Gyula államtitkár, NGM,
Kovács Lajos főtanácsadó, NGM,
Simor András elnök, MNB,
Nagy Márton igazgató, MNB,
Szász Károly elnök, PSZÁF,
Király Árpád ügyvezető ig., PSZÁF,
Stofa Gábor titkár, PSZÁF,

Az 1-5. napirendi pontoknál:

Vörös Erika főosztályvezető, PSZÁF

A PST elnöke az ülést megnyitotta, köszöntötte a résztvevőket és megállapította, hogy a PST tagjai jelen vannak, az ülés határozatképes.

1. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Jelentés a pénzügyi stabilitásról (2012. április) – első verzió

Előterjesztő: MNB

Az MNB ismertette a magyar pénzügyi rendszerben feltárt kiemelt pénzügyi stabilitási kockázatokat.

Az eurózóna bankrendszerének mérlegzsugorodása gyorsulhat, a hazai bankrendszer külföldi forráskiáramlásának sebessége növekedhet. A bankrendszer nagymértékű devizaswappiaci ráutaltsága jelentős sérülékenységet okozhat, ami növelheti a likviditási kockázatokat.

A vállalati hitelportfolió tovább romló minősége is jelentősen gyengítheti a bankrendszer hitelezési képességét, hiszen a nem teljesítő hitelállomány jelentős finanszírozási forrásokat köt le, és nem termel jövedelmet, így rontja a tőkeakkumulációs képességet. A továbbra is alacsony hitelezési hajlandóság mellett a képességbeli problémák növelhetik egy drasztikus hitelszűke kialakulásának esélyét főként a vállalati szektorban.

A tájékoztatást követően az MNB, a PSZÁF és az NGM képviselői megtárgyalták a feltárt kockázatok csökkentésére, kezelésére megfogalmazott intézkedési lehetőségeket.

2. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Deleveraging Magyarországon

Előterjesztő: PSZÁF

A PSZÁF elemzést végzett a válságot követő szűkülő hitelintézeti finanszírozási aktivitás magyarországi mértékéről és jellemzőiről, amelynek időközben megismert hazai következményeiről tájékoztatót készített a PST tagjai számára. A feltárt magyarországi folyamatok áttekintését követően a PSZÁF az elemzés közös folytatását kezdeményezte, amelyet a PST tagjai üdvözöltek és támogattak.

3. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: A CRD IV. likviditási munkacsoport beszámolója

Előterjesztő: MNB-PSZÁF

Tájékoztató: A bankrendszer likviditási helyzete, illetve a likviditási szintek és a devizapozícióbeli lejáratok összhang szabályozásáról szóló jogszabályt érintő módosítási javaslatok

Előterjesztő: MNB

A PST tagjai tájékoztatást kaptak a bevezetendő új európai likviditási mutatók rendszeresen frissített értékeiről és a 366/2011. (XII. 30.) számú kormányrendelettel bevezetett hazai likviditási mutatók eddigi tapasztalatairól, amely alapján megtárgyalták a nemzetközi és hazai mutatókkal kapcsolatban felmerült aktuális kérdéseket és teendőket.

4. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Az anyabankok finanszírozási elkötelezettségének fenntartása

Előterjesztő: MNB

Az MNB a közép-kelet-európai régióban bekövetkező mérlegalkalmazkodás és forráskivonási folyamattal kapcsolatban a Vienna Initiative felújítására vonatkozó idén januári kezdeményezés alapján felvetette, hogy párbeszédet tart szükségesnek az érintett anyabankok és a magyar hatóságok között.

A PST tagjai megtárgyalták az MNB azon álláspontját, amely szerint a potenciális új IMF-EU megállapodáshoz a Valutaalap és az Európai Bizottság feltételezhetően elvárhatja majd az anya-

bankok írásos megállapodásokban rögzített kötelezettségvállalását a Magyarországgal szembeni rendezett mértékű mérlegalkalmazkodására, ahogyan az előző program alkalmával is történt.

5. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Bottom-up hitelkockázati- (SZÓBAN) és piaci kockázati stressz-teszt eredmények

Előterjesztő: PSZÁF

A PSZÁF ismertette a PST tagjaival a kiemelt bankcsoportok körében elvégzett legfrissebb hitelkockázati és piaci kockázati stressz-tesztjének eredményeit, majd tájékoztatást adott a tesztelés jövőbeli ütemezéséről. A PSZÁF és az MNB egyetértettek abban, hogy a PSZÁF „bottom-up” és az MNB „top-down” tesztjeinek eltérő módszertanából következő különbségeket az intézmények szakterületi szinten egyeztetni fogják, és a jövőben is gördülékeny együttműködést tanúsítanak.

6. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: A nem teljesítő jelzáloghitelek kezelése a háztartási szegmensben

Előterjesztő: MNB

Az MNB ismertette, hogy a pénzügyi válság következményeként a pénzügyi közvetítő rendszerben egyre nagyobb mértékű a nem teljesítő jelzáloghitelek aránya, ami mára nemzetközi összehasonlításban már a legmagasabbak között található. A megnövekedett problémás jelzáloghitelek jelenlegi szintje már pénzügyi stabilitási kockázatot hordoz, rontva mind a hitelezési hajlandóságot, mind a képességet.

A Bankszövetséggel közösen kidolgozott megállapodás ugyan képes minimálisan lelassítani a teljesítő hitelek nem teljesítővé válását, ugyanakkor a már meglévő problémás hitelállomány leépülését csak kisebb mértékben támogatja. Emiatt az előrejelzési horizonton a bankrendszer nem teljesítő háztartási hiteleinek aránya továbbra is magas szint közelében maradhat.

Az MNB ismételten felhívta a figyelmet arra, hogy a ténylegesen nehéz helyzetben lévő lakossági jelzáloghitelek megsegítésére bevezetett eszköztár szélesítése lenne szükséges, majd intézkedési lehetőségeket tárgyalt meg a PST tagjaival.

7. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: CRD IV tőke munkacsoport beszámolója

Előterjesztő: MNB-PSZÁF-NGM

A PST tagjai tájékoztatást kaptak a bevezetendő új európai tőkeszabályok szerinti legfrissebb intézményi eredményekről, majd a napirendi pont az eldöntendő számviteli kérdések egyeztetésével zárult.

8. NAPIRENDI PONT

Előterjesztés: A PST frissített ügyrendje a makroprudenciális hatósági feladatok gyakorlásával kapcsolatban

Előterjesztő: MNB-PSZÁF-NGM

A PST tagjai az előterjesztést megtárgyalták és egyhangúan elfogadták az alábbi határozatot:

1/2012. (IV.11.) PST határozat

A PST tagjai az ülésezés gyakoriságával, és a makroprudenciális hatósági feladatok gyakorlásával kapcsolatban a PST működését szabályozó frissített ügyrendet jóváhagyják.

9. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: A Monitoring Bizottság jelentése az FHB-ről és az MFB-ről, és tájékoztatás a Monitoring Bizottság ügyrendjének felülvizsgálatáról

Előterjesztő: NGM

Az NGM részletes tájékoztatást adott az állami támogatási programban részt vett intézményekkel kapcsolatos jelenlegi fejleményekről, és a PST tagjai egyhangúan egyetértettek az állami támogatási program 2012. december 31-ig történő, az Európai Bizottságtól fél évente kérhető meghosszabbításával.

10. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Beszámoló a pénzügyi közvetítőrendszert érintő 2012. évi várható hazai szabályozási feladatokról

Előterjesztő: NGM

Az NGM tájékoztatta a PST tagjait az Országgyűlés tavaszi ülésszakának pénzügyi közvetítőrendszert érintő törvényalkotási programjáról. A PSZÁF észrevételeket fogalmazott meg az általa kezdeményezett jogszabály-módosítási és szabályozási javaslatok megvalósulásával kapcsolatban, majd az MNB kezdeményezte a pénzügyi tranzakciós adó kérdésének tárgyalását.

11. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Beszámoló a makrogazdasági folyamatokról

Előterjesztő: NGM

Az NGM tájékoztatást adott a PST részére makrogazdasági várakozásairól, amelyet a PST tagjai tudomásul vettek.

12. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Az utalvány kibocsátási tevékenység kockázatai és szabályozásának lehetőségei

Előterjesztő: MNB

Az MNB ismertette, hogy a hazai sajtóban az elmúlt két évben számos „helyi pénz” kezdeményezést népszerűsítő hír jelent meg. E kezdeményezésekben közös, hogy a terméküket a lakosság felé „pénz”-ként, a hatóságok felé „utalvány”-ként jelenítik meg, kihasználva azt, hogy az utalvány kibocsátás szabályozása Magyarországon jelenleg nem megoldott.

A Magyar Nemzeti Bank ezért áttekintette ezen kezdeményezéseket, különös tekintettel az utalványokat felhasználó fogyasztókat védő rendelkezésekre, illetve azok hiányára. Ezen vizsgálat eredményéről az MNB szakértői az MNB szemle 2011. áprilisi számában egy olyan szakmai elemzést jelentettek meg, amely közeríthetően mutatja be az utalványokat és az azokban rejlő kockázatokat.

A PST tagjai a napirendi pont keretében tárgyalást folytattak a tevékenység lehetséges jövőbeli szabályozási formájáról és felügyelési kérdéseiről.

13. NAPIRENDI PONT

Egyebek

Az MNB tájékoztatást adott egy a pénzügyi rendszert érintő kockázatról, amellyel kapcsolatban az NGM és a PSZÁF kifejtette álláspontját.

[Összefoglaló a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2012. évi 1. üléséről](#)

Jegyzőkönyv a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2012. évi rendkívüli 2. üléséről

Lebonyolítás: Írásbeli egyeztetés

Időpont: 2012. május 4.

Résztvevők: Pleschinger Gyula államtitkár, NGM,
Simor András elnök, MNB,
Nagy Márton igazgató, MNB,
Szász Károly elnök, PSZÁF,
Király Árpád ügyvezető ig., PSZÁF

Előterjesztés: (ÍRÁSBAN) A PST Likviditási munkacsoportja által készített elemzésekben szereplő információk korlátozott formában és körben történő átadásának lehetősége

Előterjesztő: MNB-PSZÁF-NGM

A PST tagjai az előterjesztést írásos eljárás keretében leegyeztették és egyhangúan elfogadták az alábbi határozatot:

2/2012. (V.04.) PST határozat

A szabályozással és kockázat-értékeléssel foglalkozó nemzetközi szervezetek (intézmények, testületek) számára, azok kérésére, a PST indítványokban (előterjesztés, tájékoztató) szereplő likviditási mutatók értékei aggregált és anonimizált egyedi banki adatok formájában, valamint a kapcsolódó értékelések – szükség esetén – átadhatóak. A fenti nemzetközi szervezet által megkevert PST tag köteles előzetesen tájékoztatni a PST másik két tagját az információk átadásáról.

[Jegyzőkönyv a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2012. évi rendkívüli 2. üléséről](#)

A PSZÁF elfogadta az OTP Magánnyugdíjpénztár intézkedéseit

A PSZÁF elfogadta az OTP Magánnyugdíjpénztár felügyeleti határozat teljesítéseként hozott intézkedéseit, amelyek révén a pénztár visszatéríti tagjainak a korábbi jogosulatlan költséglevonásokat. A jogvita lezárult, így a felek közösen kérték a bíróságtól a téma kapcsán indított közigazgatási per megszüntetését.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) 2010 második felében vizsgálta meg több magánnyugdíjpénztár befektetési, vagyonkezelési tevékenységét. Ennek során megállapította: a vagyonkezelői szolgáltatásokért fizetett díjakkal kapcsolatban négy magánnyugdíjpénztár és vagyonkezelőik többször megsértették a jogszabályokat. A PSZÁF az érintett pénztáraknak határozatokban írta elő: mutassák ki és fizessék vissza tagjaiknak az indokolatlan közvetett befektetések okozta többletköltségeket, miután azokat érvényesítették vagyonkezelőikkel szemben.

A felügyeleti kötelezés nyomán az AEGON Magyarország Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár valamint az AXA Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár (az alapkezelőikkel történt elszámolás után) már visszafizette tagjainak a korábban elvont összegeket.

Az OTP Magánnyugdíjpénztár a felügyeleti határozatot követően keresetet nyújtott be a bírósághoz a PSZÁF intézkedésének felülvizsgálatát és végrehajtásának felfüggesztését kérve, azonban 2012. április 6-án benyújtotta a PSZÁF-hoz azt a kimu-

tatást, amelyre a határozat kötelezte, és amelynek alapján a vagyonkezelő mintegy 600 millió forint visszatérítésére vállalt kötelezettséget volt és jelenlegi tagjai számára. A PSZÁF elfogadta azt a magánnyugdíjpénztár által beadott ütemtervet is, amely alapján az OTP Magánnyugdíjpénztár visszatéríti az összeget. Az ezzel kapcsolatos tudnivalókat a pénztár honlapján teszi közzé. Mivel a magánnyugdíjpénztár teljesítette a PSZÁF kötelezéseit, a felek kérése nyomán a bíróság megszüntette az ügy kapcsán indított közigazgatási pert.

Az ING Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár közigazgatási perben támadta meg a felügyeleti határozatot, az első fokú eljárást a PSZÁF nyerte meg. Jelenleg így immár e pénztár az egyetlen, amelyik nem teljesítette önkéntesen a PSZÁF határozatát.

Budapest, 2012. május 17.

[Sajtóközlemény: A PSZÁF elfogadta az OTP Magánnyugdíjpénztár intézkedéseit](#)

Módosul a Validációs Kézikönyv II. része a működési kockázatokról

A működési kockázat tőkekövetelmény számításának fejlett mérési módszere módosításainak kezeléséről szóló EBA iránymutatásban (Advanced Measurement Approach - Extensions and Changes, GL 45) foglalt elvárásokat a Felügyelet a Validációs Kézikönyv II. Működési kockázat című részben egy új alfejezet beillesztésével (2.2. Módosítások a fejlett mérési módszer alkalmazásában) ülteti át.

A Validációs Kézikönyv módosításának célja a fejlett mérési módszert alkalmazó intézmények számára a módszer módosításához kapcsolódó felügyeleti eljárás és szempontrendszer ismertetése. Az átültetésre került iránymutatás a fejlett mérési módszert érintő módosításokat azok jellege és jelentősége szerint négy kategóriába sorolja, melyekhez különböző felügyeleti kezelést rendel. Az AMA módszer alkalmazási körének módosítása és a jelentősnek minősített módosítások bevezetése felügyeleti jóváhagyáshoz kötött, míg a lényegesnek minősített módosítás esetén az intézménynek előzetes, a lényegesnek nem minősített

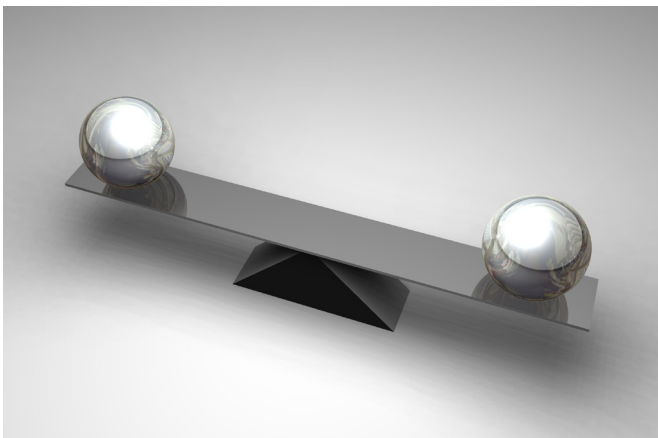
módosítás esetén utólagos tájékoztatási kötelezettsége van a Felügyelet felé. Az iránymutatás konkrét, de teljeskörűnek nem tekinthető példákat tartalmaz az egyes kategóriákba sorolható módosításokról.

Annak érdekében, hogy a fejlett mérési módszerrel meghatározott szabályozói tőkekövetelmény az intézmény aktuális működési kockázatát tükrözze, az intézménynek rendszeresen felül kell vizsgálnia és szükség szerint módosítania kell a mérési rendszert, melyek kezeléséhez a Validációs Kézikönyv jelen módosítása nyújt segítséget.

Az EBA iránymutatásnak megfelelően a Felügyelet elvárja, hogy az AMA módszer alkalmazására 2011. december 31. előtt a Felügyelet által kiadott engedéllyel rendelkező EU-szintű hitelintézeti anyavállalatnak minősülő intézmény, és a Felügyelet felé az AMA módszer bevezetésére vonatkozó kérelmet 2012. június 30-ig beadó intézmény az AMA módszer alkalmazását érintő módosításokra vonatkozó belső szabályzatát a Felügyelet részére 2012. június 30-ig megküldje.

2012. május 11.

[Módosul a Validációs Kézikönyv II. része a működési kockázatokról](#)

Adatszolgáltatók figyelmébe

Az alábbiakban az adatszolgáltatók számára 2012 májusában megjelent híreket gyűjtöttük össze.

HITELINTÉZETEK ÉS PÉNZÜGYI VÁLLALKOZÁSOK

ADATSZOLGÁLTATÁSA A DEVIZAKÖLCSONÖK GYŰJTŐSZÁMLAHITEL-KONSTRUKCIÓJÁHOZ KAPCSOLÓDÓ KIEGÉSZÍTŐ ADATOKRÓL

Az adatszolgáltatást elektronikus formában, közigazgatási felhasználásra alkalmas, minősített vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátva a KAP programon keresztül kell megküldeni.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete Elnöke 2012.05.16-án egyedi határozatokkal (H-JÉ-I-1164/2012 - H-JÉ-I-1258/2012) havi gyakoriságú rendkívüli adatszolgáltatást írt elő a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvényben foglalt, 2012. április 1-től hatályos új ti-

pusú gyűjtőszámlahitel-konstrukcióhoz kapcsolódó kiegészítő adatokról.

Az adatszolgáltatást elektronikus formában, közigazgatási felhasználásra alkalmas, minősített vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátva a Kihelyezett Adatküldő Programon (KAP) keresztül kell a Felügyeletnek megküldeni.

Első alkalommal a 2012. április 1. napjától 2012. április 30. napjáig tartó időszakra vonatkozóan, legkésőbb 2012. május 29. napjáig, ezt követően pedig havi rendszerességgel a tárgyhónap utolsó napját követő tizenötödik munkanapig, utolsó alkalommal a 2012. december 1. napjától 2012. december 31. napjáig tartó időszakra vonatkozóan, a 2012. december 31. napját követő tizenötödik munkanapig.

- [Hitelintézetek adatszolgáltatása az új típusú gyűjtőszámlahitel konstrukcióról](#)
- [Pénzügyi vállalkozások adatszolgáltatása az új típusú gyűjtőszámlahitel konstrukcióról](#)

2012. május 22.

* * * * *

STATISZTIKA A KÉNYSZERÉRTÉKESÍTÉSRE KIJELELT LAKÓINGATLANOKRÓL

Megjelent a 2012. II. negyedéves adatokkal kiegészített statisztika a kényszerértékesítésre kijelölt lakóingatlanokról.

A statisztika elérhető a [Jelentések, statisztikák/ Statisztikák/ Kényszerértékesítés](#) menüpontban.

MNB-PSZÁF KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁS A DEVIZAFINANSZÍROZÁS MEGFELELÉSI MUTATÓRA (DMM) VONATKOZÓ ADATSZOLGÁLTATÁS EGYES SORAINAK KITÖLTÉSÉRE

A tárgyban megnevezett első adatszolgáltatások tapasztalatai alapján az MNB és a PSZÁF közös állásfoglalást ad ki az AL5-MNB azonosító kódú, illetve „DMM”, KONSZDMM” és „KDMM”-jelű PSZÁF táblák alábbi sorain jelentendő adatok tartalmára vonatkozóan:

- MNB sorkód: 01. tábla 007. sor, PSZÁF sorkód: DMM107/KONSZDMM107,
- MNB sorkód: 02. tábla 007. sor, PSZÁF sorkód: KDMM107.

Kérjük, hogy 2012. április havi vonatkozási időponttól kezdődően a hivatkozott, „Lejárat nélküli vagy 1 éven belül lejárató nem pénzügyi vállalatok, központi kormányzat (központi költségvetési intézmények), helyi önkormányzatok, TB alapok, egyéb pénzügyi szolgáltatást közvetítők, pénzügyi kiegészítő tevékenységet végzők, biztosítók és magánnyugdíjpénztárak, a háztartásokat segítő nonprofit intézmények deviza betétei” sorokon a külföldi, nem bankközi ügyfelek éven belül lejárató devizabetét-állományát is szerepeltessék.

A fentieknek megfelelően a hivatkozott sorokra vonatkozó ellenőrzési szabályok (a korábbi ellenőrzési szabályhoz

képezt a 4Ax1213 sorok levonására való hivatkozás törlésével) a következőképpen módosulnak:

4AB0121,b-4AB01212,b+4AB0121,c-4AB1212,c+4AB0121,d-4AB01212,d+4AB0121,e-4AB01212,e +4AB0121,k-4AB01212,k+

4AC0121,b-4AC01212,b+4AC0121,c-4AC01212,c+4AC0121,d-4AC01212,d+4AC0121,e-4AC01212,e +4AC0121,k-4AC01212,k+

4AD0121,b-4AD01212,b+4AD0121,c-4AD01212,c+4AD0121,d-4AD01212,d+4AD0121,e-4AD01212,e +4AD0121,k-4AD01212,k+

4AE0121,b-4AE01212,b+4AE0121,c-4AE01212,c+4AE0121,d-4AE01212,d+4AE0121,e-4AE01212,e +4AE0121,k-4AE01212,k

ide nem értve a DMM103-as, a DMM 105-ös sorokon jelentett tételeket.

A 2012. március havi vonatkozási időpontra beküldött adatszolgáltatást visszamenőlegesen nem kérjük módosítani.

Kérjük a fentiek szíves tudomásul vételét a jövőbeni adatszolgáltatások készítésekor. Jelen tájékoztatás kiterjed mind az MNB, mind a PSZÁF felé történő jelentésszolgáltatásra. Köszönjük együttműködésüket.

Budapest, 2012. május 16.

[MNB-PSZÁF közös állásfoglalás a Devizafinanszírozás Megfelelési Mutatóra \(DMM\) vonatkozó adatszolgáltatás egyes sorainak kitöltésére](#)

Szakmai konzultáció a szövetkezeti hitelintézetek vizsgálati tapasztalatairól és a kapcsolódó felügyeleti elvárásokról

2012. május 16-án és 17-én a szövetkezeti hitelintézetek vezetői részére megtartott konzultáción a szövetkezeti hitelintézetek vizsgálati tapasztalatairól és a kapcsolódó felügyeleti elvárásokról az alábbi előadások hangzottak el:

- Vizsgálati módszerek, a vállalatirányítás vizsgálati tapasztalatai, a kapcsolódó felügyeleti elvárások

Dr. Gázmár Zsolt ügyvezető igazgató és Major Antal főosztályvezető

- Hitelkockázat vizsgálatának tapasztalatai, kapcsolódó felügyeleti elvárások
- Tőkeszükséglet számítás vizsgálati tapasztalatai, kapcsolódó felügyeleti elvárások
- Informatikai biztonsággal kapcsolatos vizsgálatok tapasztalatai, aktuális IT biztonsági kérdések a szövetkezeti szektorban
- Likviditási és piaci kockázatok vizsgálatának tapasztalatai, kapcsolódó felügyeleti elvárások
- SREP tapasztalatok, felügyeleti elvárások
- Pénzügyi visszaélések megelőzése vizsgálati tapasztalatai, kapcsolódó felügyeleti elvárások
- Számvitel, adatszolgáltatás vizsgálatának tapasztalatai, kapcsolódó felügyeleti elvárások
- Konszolidált Biztosított Betéti (KBB) adatállomány, és egyéb betétbiztosítással kapcsolatos kérdések vizsgálatának tapasztalatai, kapcsolódó felügyeleti elvárások

A rendezvény részletes programja, valamint az elhangzott előadások elérhetők a Felügyelet honlapján, a [szakmai konzultáció oldalán](#).

Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás – 2012. márciusi adatok alapján

A részvénytársasági hitelintézetek, hitelintézeti fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek adatainak gyorselemzése csak az idősorokban megjelent legfrissebb adatokra tér ki. A gyorsjelentésben a mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

2012 márciusában mind a lakossági, mind a vállalati hitelállomány csökkent a hitelintézeti szektorban. A vállalatok hitelállományának zsugorodása gyorsult a negyedév utolsó hónapjában, és a végtörlesztés hatásait kiszűrve a háztartási hitelek állományára is ugyanez mondható el. A korábbi tendenciát folytatva a belföldi ügyfelek betéteinek állománya és forrásokon belüli súlya is jelentősen emelkedett. Az ügyfélhitelek állományának zsugorodása és az ügyfélbetétek állományának emelkedése következtében tovább csökkent a hitelintézetek hitel/betét arány mutatója.

A hitelintézetek közvetlen külföldi finanszírozása márciusban is csökkent, de kisebb összeggel, mint a hitelállomány. Eközben a belföldi kamatverseny erősödött.

A végtörlesztés veszteségei a bankoknál gyakorlatilag teljes egészében a 2011. év eredményét terhelték, így a bankok összességében nyereséget értek el az idei első negyedévben. A bankszektor jövedelemtermelő képessége ennek ellenére továbbra is sérülékeny; a bankok 40%-a veszteséges, és a nyereséges bankok nyereségének mintegy negyötöde két banknál termelődött. A bankok késedelmességgel mért portfólió minősége tovább romlott.

2012 márciusában a hitelintézetek nettó hitelállománya annak ellenére csökkent a februárral azonos mértékben (1,7%-kal), hogy márciusban végtörlesztésre már nem kerülhetett sor. Ezen belül a megelőző havihoz képest (0,9%-ról 1,3%-ra) gyorsult a vállalatok havi hitelállomány zsugorodása. A háztartások hitelállományának változása nem értékelhető a végtörlesztés hatásának kiszűrése nélkül. Itt a csökkenés februárban teljes egészében a végtörlesztés révén következett be, a nélkül 0,2%-kal nőtt volna az állomány. Így a márciusi 0,7%-os állomány csökkenés egyértelmű romlást jelez a háztartási hitelaktivitás alakulását tekintve.

A hitelintézeteken belül a bankok márciusi hitelaktivitása az átlagosnál kissé kedvezőbb volt, összes hitelállományuk 0,3 százalékponttal, vállalkozói hitelállományuk 0,4 százalékponttal kisebb mértékben csökkent, háztartási hitelállományuk azonos mértékben zsugorodott, mint a hitelintézeti átlag. A banki fióktelepek havi hiteladatai lényegesen volatilisabbak a többi szegmensénél, az azonban, hogy az összes, és ezen belül vállalati hitelállományuk csökkenése két egymást követő hónapban is a hitelintézeti átlag többszöröse, emellett lényegesen növekvő mértékű volt, szignifikáns negatív módosulásra utal a hitelaktivitási trendjükben. A szövetkezeti hitelintézetek minden téren a hitelintézeti átlagnál kisebb csökkenést tapasztaltak.

A hitelintézetek ügyfél betét állománya márciusban – a februári 0,3%-os növekedési ütemet meghaladva – 1%-kal bővült. A vállalatok betétállománya e hónapban is csökkent, a háztartásoké és az egyéb ügyfeleké emelkedett. A betétállomány növekedéséből volumenben leginkább a bankok vették ki a részüket, a dinamika azonban a fióktelepeknél a leggyorsabb.

A fentiek eredményeként a hitelintézetek hitel-betét aránya a csökkenő trendet folytatva a februári 129,6%-ról 126,2%-ra csökkent március folyamán.

Folytatódott a trend a hitelintézetek közvetlen, tőkén kívüli külföldi finanszírozása tekintetében is, márciusban az állománycsökkenés 1%-os volt. Változást jelent azonban, hogy amíg februárban a közvetlen külföldi finanszírozás csökkenésének abszolút összege hasonló volt a hitelállomány csökkenéséhez, addig márciusban a hitelállomány csökkenésénél lényegesen kisebb összeget ért el. A közvetlen külföldi finanszírozás márciusban a fióktelepek esetében csökkent a legnagyobb mértékben, 12,1%-kal. A külföldi finanszírozás súlyának csökkenésével párhuzamosan 0,8%-kal tovább nőtt a hitelintézetek belföldi ügyfélbetéteinek mérlegen belüli súlya, a februári 42,4%-ról március végéig 43,2%-ra. A forráshiányos anyabanki környezettel is összefüggésben a belföldi források iránti kereslet már 2011 végén megnőtt, 2012. I. negyedévében pedig tovább erősödött a belföldi kamatverseny.

Annak ellenére, hogy 2012. első két hónapjára esett a végtörlesztések mintegy fele, az idei év első negyedévet nyereségesen zárták a bankok, adózott eredményük 31,3 milliárd forintot tett ki. Ez annak köszönhető, hogy a 2012-ben megvalósult végtörlesztési veszteségekre már az elmúlt évben megfelelő mértékű tartalékokat képeztek az intézmények, így a végtörlesztési veszteségek gyakorlatilag teljes egésze a 2011. évi eredmény kimutatást terhelte. Azt, hogy a bankrendszer a szektorszintű nyereségesség ellenére rendkívül sebezhető a jövedelemtermelés

lés szempontjából, jól mutatja, hogy (i) az idei első negyedéves adózott eredmény a tavalyi hasonló időszaknak még a felét sem érte el, (ii) a bankok 40%-a veszteséges volt, valamint (iii) hogy a nyereséges bankok nyereségének csaknem négyötöde két bankban keletkezett.

A banki hitelfortfolio késedelmisséggel mért minősége 2012. I. negyedévében lényegesen tovább romlott. Ennek oka egyrészt az, hogy a január-februárban megvalósult végtörlesztési tételek a jó minőségű, nem lejárt állományt érintették. A végtörlesztés hatását kiszűrve is romlott azonban a hitelfortfolio minősége: egyrészt a 90 napon belül lejárt hiteleknek az aránya és a volume-ne is emelkedett, másrészt a gyakorlatilag stagnáló 90 napon túl lejárt állományon belül nőtt a már több mint egy éve késedelmes hitelek részesedése. Habár az újrastrukturálás fontos eszköze a rossz minőségű hitelfortfolio kezelésének, annak eredményessége korlátozott, amit az mutat, hogy a valaha átstrukturált hitelek nagy és növekvő részaránya esik újra késedelembe. 2011. decem-

ber végén a valaha átstrukturált hitelek 24,6%-a 90 napon belül, további 24,6%-uk 90 napon túl volt késedelmes. Ugyanezek a részarányok 2012. március végén 26,4, illetve 28,1%-ot tettek ki. Összességében tehát az átstrukturált hitelek jóval több, mint fele vált újra késedelmessé. Mindeközben emelkedik a már többszöri átstrukturáláson átesett hitelek aránya is.

2012. május 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás - 2012. márciusi statisztikai adatok](#)

[Részvénytársasági hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2012. márciusi adatokkal\)](#)

[Hitelintézeti fióktelepek idősorai \(frissítve a 2012. márciusi adatokkal\)](#)

[Szövetkezeti hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2012. márciusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – 2012. márciusi befektetési szolgáltatói adatok

A gyorselemzés csak a legfrissebb adatokban látható szektorszintű változásokra tér ki.

Az év eleji, átmenetileg kedvezőbb pénz- és tőkepiaci folyamatok után a március havi ismételt elbizonytalanodás mérsékelt korrekciót hozott a befektetési szolgáltatások piacán. A hazai eszközök közül márciusban a forint kismértékben leértékelődött, az államkötvény hozamok lassú csökkentek, a tőzsdai részvények árfolyama pedig csökkenő forgalom mellett kissé mérséklődött. Mindezek és a forgalom visszafogott növekedése következtében a befektetési vállalkozások mérlegfőösszege és eredménye, valamint az eszközárak változásának hatására a befektetési alapok nettó vagyona egyaránt csökkent.

BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK

A befektetési vállalkozások idősoráiban a mérlegre és az idegen tulajdonú értékpapírokra vonatkozó havi adatok, illetve a tőkehelyzetre és az eredménykimutatásra vonatkozó negyedéves adatok kerültek publikálásra.

Márciusban folytatódott a mérlegfőösszeg trendszerű zsugorodása, és a mérlegszerkezetben sem látható lényeges változás sem a változások irányát, sem ütemét tekintve. Kivételt csak a pénzeszközök jelentenek, amely egy trendszerűen lassan növekvő, azonban havi szinten erősen ingadozó állomány. A mérlegfőösszeg március hónapban mindössze 1%-os bővülést mutat, nagyjából 2/3-1/3 arányban a forgóeszközök kis- és a befektetett eszközök nagymértékű növekedésének hatására. A mérleg devizaszerkezete tekintetében viszont említésre méltó változás következett be márciusban, mivel a devizaeszközök aránya jelentősen megnőtt. A változás egyetlen piaci szereplőhöz köthető, és a 12-havi átlaggal szemléltetett trendfolyamatot érdemben nem befolyásolta.

A kezelt vagyon, amely az idegen tulajdonú értékpapírok állományával ragadható meg, márciusban az előző hónaphoz képest 3,6%-kal nőtt, a forint értékpapírok 5,9%-os növekedésének és a deviza értékpapírok 11,3%-os csökkenésének eredőjeként. A devizaárfolyam és az eszközárfolyam változások kissé negatív

összhatását a növekvő volumen több mint ellensúlyozta, vagyis nettó értékpapír vásárlás következett be. A havi változás kevésbé volt koncentrált, mint az előző hónapban. A deviza értékpapírok állományának részesedése márciusban csökkent, ez azonban nem tudta megállítani azok részesedésének lassú, trendszerű növekedését. A 12-havi átlagos értékpapír állomány növekedése ugyanakkor két hónapja megállt, alig mérhető csökkenés tapasztalható.

A befektetési vállalkozások adózott eredménye 51%-kal csökkent 2011 utolsó negyedéhez képest. Ebben a negyedévben is fontos szerepe volt a költségek, illetve a pénzügyi és a rendkívüli műveletek eredményében bekövetkezett változásnak. Döntő jelentőségű volt az, hogy a pénzügyi műveletek eredményének előző negyedévben tapasztalt, egyszeri és egy intézménynél bekövetkezett nagymértékű növekedése nem ismétlődött meg. Emellett 2012. I. negyedévében a költségek, azon belül is vélhetően a jutalomfizetésekkel összefüggő személyi ráfordítások jelentősen nőttek. Ezen tételek negatív eredményhatásának mindössze harmadát tudta ellensúlyozni az egyéb bevételek és kiadások egyenlegének javulása.

A befektetési szolgáltatói tevékenység eredménye a teljes eredménnyel szemben mindössze 6%-kal lett alacsonyabb márciusban, ami az adózott eredmény csökkenésének mindössze negyedét magyarázta. Ez a változás kizárólag a teljes befektetési szolgáltatói eredmény 62%-át kitevő bizományosi tevékenység eredményének 30%-os romlása nyomán következett be. A kereskedelmi tevékenység eredményének megduplázódása, az értékpapír forgalomba-hozatali és szervezési tevékenység eredményének megsokszorozódása, illet-

ve a letétekkel kapcsolatos tevékenységek eredményének közel másfélszeresére növekedése is csak korlátozott mértékben tudta a bizományosi tevékenység eredményének romlását ellensúlyozni. Az idei első negyedév eredményadatai megtörték a 12-havi gördülő adatok alapján két negyedéve tartó eredménynövekedési folyamatot.

A befektetési vállalkozások tőkehelyzetét érintő adatokban egyetlen számottevő szereplő adatszolgáltatásának visszamenőleges korrekciója miatt jelentős változás következett be, amely mind az aktuális, mind az azt megelőző negyedév tőke megfelelési mutatót érintette. Ennek hatására a szektorszintű tőkehelyzet mintegy 5 százalékponttal mind 2011 végén, mind 2012 első negyedévében magasabb lett. 2012. első negyedévében a tőke megfelelés 1,8 százalékponttal nőtt, tovább emelve az amúgy is megnyugtató mutatót. A szavatoló tőke növekedési üteme mintegy négyszeresen meghaladta a tőkekövetelmény minimális szintjének növekedését. A tőkekövetelmény oldalán a működési kockázattal összefüggő növekedés, míg a szavatolótőkénél az alapvető tőkeelemek bővülése volt meghatározó. A négy negyedéves gördülő adatokon számított tőkehelyzet így a korrigált adatok hatásával két negyedéve nagyon lassan javul.

BEFEKTETÉSI SZOLGÁLTATÓK FORGALMA

A márciusi forgalom 3%-kal nagyobb lett az előző hónaphoz, és 3%-kal kisebb az előző év azonos időszakához képest. A havi forgalombővülés háttérében elsősorban a származtatott, saját számlás, a tőzsdén kívüli és a fióktelepi forgalom növekedése állt. A 12-havi összesített forgalom továbbra is trendszerű stagnálást mutat, belső szerkezetének alakulásában nem látható érdemi változás.

BEFEKTETÉSI ALAPOK

A befektetési alapok idősoraiban az alapok számára és az alapok befektetési politikák szerinti nettó eszközértékére vonatkozó negyedéves adatok kerültek publikálásra.

Az alapvető folyamatokban a befektetési alapok esetében sem történt változás. Az alapok nettó eszközértéke tovább csökkent, egy negyedév alatt 90 milliárd forinttal, ami a 160 milliárd forintot meghaladó nettó tőke kivonás következménye. A zártkörű alapok eszközértéke 11%-al csökkent, míg a nyilvánosaké csak 2%-al. A nyilvános alapok között továbbra is a kötvényalapok súlya meghatározó. A pénzpiaci és likviditási alapokból mintegy 100 milliárdos nettó tőkekiáramlás történt, miközben a rövid és hosszú kötvényalapok eszközértéke 9-12%-al nőtt. A részvényalapok érték el a legjobb hozamot 2012. 1. negyedévében, de az ott is jelentkező tőke kivonás miatt együttes súlyuk továbbra sem éri el a nyilvános alapok 10%-át (eszközérték arányában), szemben az egy évvel korábbi 12%-os aránnyal. A származtatott ügyletekbe fektető, garantált és egyéb alapok súlya folyamatosan nő, elsősorban tőke vonzó képességüknek köszönhetően. A nyilvános alapokban kezelt teljes vagyon több mint ötöde ilyen alapokba van befektetve.

2012. május 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – 2012. márciusi befektetési szolgáltatói adatok](#)
[Befektetési vállalkozások idősorai \(frissítve a 2012. márciusi adatokkal\)](#)

[Befektetési alapok idősorai \(frissítve: 2012. márciusi adatokkal\)](#)
[Befektetési szolgáltatók kereskedési adatai \(frissítve a 2012. márciusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – a pénzügyi vállalkozások a 2012. márciusi adatok alapján

A pénzügyi vállalkozások gyorselemzése az adott idősorokban megjelent legfrissebb adatokra tér ki. A gyorsjelentésben a mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

2012. első negyedévében tovább folytatódott a pénzügyi vállalkozások szektorának gyors zsugorodása. Az ügyfelekkel szembeni követeléseken belül az átlagnál nagyobb mértékben esett vissza a gépjármű finanszírozásból származó követelések állománya. Összességében, de különösen a lízing üzletágban romlott a pénzügyi vállalkozások ügyfél portfóliójának minősége. Mindezek következtében a 2011. I. negyedévi kismértékű pozitív eredménnyel szemben az idei I. negyedévet veszteséggel zárta a szektor.

A pénzügyi vállalkozások mérlegfőösszege és az annak döntő részét jelentő, ügyfelekkel szembeni bruttó követelések állománya egyaránt 2,0%-kal szűkült 2012. I. negyedévében. Az átlagnál jobban, egy negyedév alatt 5,3%-kal csökkent a gépjármű finanszírozásból származó követelések állománya, de az ingatlanfinanszírozásból származóké is 1,2%-kal visszaesett. Az új gépjármű értékesítésben volt egy kis élénkülés 2011 hasonló időszakához képest, de a használt gépjármű kereskedés ezzel egyidejűleg zsugorodik. Eközben a szektor jövője szempontjából az is kérdéses, hogy a gépjármű finanszírozó leányvállalatok anyabankba történő beolvasztása mennyire erősödik fel. Az ingatlanpiac sem ígér érdemi bővülést: bár az árak stabilizálódni látszanak, sőt egyes

szegmensekben áremelkedés tapasztalható, a forgalom továbbra is alacsony. A pénzügyi vállalkozások ügyfelekkel szembeni nettó követeléseinek alakulása a bruttó adatokénál is kedvezőtlenebb képet mutat, a romló portfólió minőség miatt növekvő, megképzett értékvesztés állomány következtében.

Bár továbbra is a hitelintézetek a szektor fő finanszírozói, 2012. első negyedévében a hitelintézeti finanszírozás csökkenése jelentős volt, meghaladta a pénzügyi vállalkozások kihelyezés állományának szűkülését. Ezzel a hitelintézeti források aránya az összes forráson belül egy negyedév alatt 1,9 százalékponttal, 79%-ra csökkent. Eközben a saját tőke részaránya 4,6%-ról 5,3%-ra, az ügyfelekkel szembeni kötelezettségeké 1,7%-ról 2,1%-ra nőtt.

A pénzügyi vállalkozások portfólió minősége lényegesen rosszabb, mint a bankszektoré: a 90 napot meghaladó késedelmes követelések aránya meghaladja a 25%-t, míg a bankszektorban ennek a felét sem éri el. A követelésállomány nagy részét adó kölcsön és lízingkövetelések között a késedelmet tekintve nincs jelentős különbség.

Szemben a tavalyi első negyedév 5,1 milliárd forintos adózott eredményével 2012. első negyedévében a szektor 3,2 milliárd forint veszteséget termelt. A bázisidőszaknál lényegesen, 8,3 milliárd forinttal rosszabb eredmény kialakulásában fontos szerepet játszott a kamateredmény 4,7 milliárd forintos (12%-os) csökkenése, az ún. egyéb üzleti tevékenységek eredményének 4

milliárd forintos romlása, valamint az, hogy a nettó értékvesztés és kockázati céltartalék állomány egy negyedév alatt bekövetkezett változása 2,3 milliárd forinttal nagyobb mértékben terhelte az idei első negyedévi eredményt, mint a tavalyi első negyedév során.

2012. május 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – a pénzügyi vállalkozások a 2012. márciusi adatok alapján](#)

[Pénzügyi vállalkozások idősorai \(frissítve a 2012. márciusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés a biztosítók 2012. I. negyedéves adatai alapján

NEM ÉLETBIZTOSÍTÁSOK

A nem-életbiztosítási szerződések darabszáma 2012 I. negyedéve során az első negyedévekre átlagosan jellemző csökkenéssel szemben 1,4%-kal nőtt. A szezonálisért, és 2012 I. negyedévében ennek megtöréséért is a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás (kgfb) felelős: az első negyedévek rendre kb. 2%-kal gyengébbek az előző év végénél, ezúttal azonban itt is 0,4%-os növekedés következett be. Másfelől a nem kgfb szerződések darabszáma is az ilyenkor szokásosnál jelentősebben, 2,2%-kal nőtt. A casco állomány 2011 I. negyedévéhez viszonyított visszaesése már 2010 végére megállt, a 3,6%-os növekedés trendfordulót jelez. A betegségbiztosítások fellendülése még várat magára: ebben a negyedévben is folytatódott a 2008 óta tartó átlagosan 3%-os negyedévenkénti visszaesés.

A kgfb 2012. I. negyedéves bruttó díja csak 3,9%-kal csökkent 2011 hasonló időszakához képest, miközben az állománydíjaknál 12,6%-os esést figyelhettünk meg. A casco szerződések körében is hasonló jelenséget tapasztalunk. Ez az éves díjfizetésű szerződések markáns előretörését jelzi. Ennek köszönhetően a járműbiztosítások jelentős tarifacsökkenései ellenére a nem élet ág tárgynegyedévi díjbevétele lényegében szinten maradt az előző év azonos időszakához képest, a szükséges díjcsökkenés a következő negyedévekre toódik.

Néhány biztató jel ellenére a vagyonbiztosítások lassú visszaszorulása 2012 I. negyedévében is folytatódott. A szerződések darabszámának 1,8%-os tárgynegyedévi növekedése nem a szek-

tor általános föllendülését jelzi; a növekmény 90%-ban olyan lakossági, nem lakásbiztosítási termékekhez tartozik, melyek a teljes vagyon állománynak mindössze a 2-4%-át teszik ki. A bruttó díjak 2,7%-kal haladták meg az előző év hasonló időszakának értékét. Infláció fölötti növekedés csak a vállalkozói vagyonbiztosításoknál látható (5,6%).

A casco kárfizetések 28%-os csökkenése (az előző év azonos időszakához képest) összhangban van a mögöttes biztosítástechnikai kockázatok csökkenésével, a kgfb esetén tapasztalt 6%-os növekedés (a várt jelentős csökkenéssel szemben) azonban még akkor is meglepő, ha figyelembe vesszük, hogy az I. negyedévben a kárfizetések 80%-a nem a tárgyévi károkhoz kapcsolódik. A vagyonbiztosítások esetén az első negyedévben általában a negyedéves bruttó díjelőírás egynegyedét kell a károkra kifizetni. 2012 I. negyedévében még ennél is kevesebb kárfizetés történt (22,6%).

ÉLETBIZTOSÍTÁSOK

A folyamatos díjas állomány egyre kiszámíthatóbb módon zsugorodik, átlagosan évi 6%-kal. Az egyszeri díjas szerződések darabszáma meghatározott trendet követ, melynek 2011-ben volt a csúcspontja, így a jövőben már ezen a területen is csökkenés prognosztizálható. A másodrendű trendek alapján a unit linked (UL) biztosítások területén sem számíthatunk további növekedésre. Összességében az életbiztosítási szerződések száma valószínűleg gyorsuló ütemben fog csökkenni. Ennek ellenére az ág díjbevétele 2%-kal jobb az előző negyedévénél, az egyszeri díjas bevételek megugrásának köszönhetően.

Az életági szolgáltatások markáns növekedése (vegyes életbiztosításoknál +40%, UL-nél +46% az előző év azonos időszakához képest) a végtörlesztéseknek köszönhető; a devizaalapú jelzáloghitelek visszafizetésének jelentős forrása volt egyes életbiztosítások visszaváltása.

Az élet ág tárgynegyedévi költséghányada a 2011. I. negyedévi 26,7%-ról 23%-ra csökkent, elsősorban a jutalékhányad 3%-pontos, illetve az igazgatási költség hányad 1,5%-pontos csökkenése miatt. Ilyen mértékű költségcsökkentés tartós fennmaradása jelentősen javítaná az ág jövedelmezőségét.

TARTALÉKOK

A hagyományos biztosítások gyors visszaszorulását jelzi, hogy a folyamatosan jóváíródnak technikái kamat, illetve többletőzom ellenére a matematikai tartalék három éve, évi 2,4%-kal csökken. Ezt az egyenletes trendet törte meg a végtörlesztés időszak, amikor évesítve 8%-os csökkenés történt. A javuló hozamoknak köszönhetően a UL tartalék a végtörlesztések ellenére is negyedévente 1,6%-kal nőtt ebben az időszakban.

A nem élet ág meg nem szolgált díjak tartaléka 2012. I. negyedévében minden korábbinál magasabb értéket ért el. A bruttó díj négy negyedéves mozgó átlagának 2008 óta tartó folyamatos csökkenésével együtt ez is azt jelzi, hogy a szerződők egyre nagyobb hányada választja az éves díjfizetést. Ennek köszönhetően nőtt a nem élet ág biztosítástechnikai tartalékainak összege 6%-kal 2011 IV. negyedévéhez képest. Ezen hatás nélkül már 1,5%-os csökkenés lenne látható.

TŐKEHELYZET

A teljes piac tőkefeltöltöttsége 2011 végéhez képest 10%-pontos csökkenést követően 200%-al került, amire 2005 óta csak egyszer, 2010. végén volt példa. A tőkeszint mérséklődése a tőkeszükséglet minimális, és a szavatoló tőke jelentősebb csökkenése mellett következett be. A változásnak azonban nem biztosítástechnikai okai vannak, hanem alapvetően a 2011 végi nem auditált adatszolgáltatásban még meg nem jelent osztalékfizetéseknek köszönhető. A 11 milliárd forintos 2012. I. negyedévi adózott eredmény azt jelzi, hogy a szektor jövedelmezősége nem változott a megelőző év azonos időszakához képest, és várhatóan már a következő negyedévben újra 200%-al kerül a biztosítási piac tőkeszintje.

2012. május 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés a biztosítók 2012. I. negyedéves adatai alapján](#)

[Biztosítási szektor idősorai \(frissítve a 2012. évi I. negyedéves adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – 2012. I. negyedéves pénztári adatok

A gyorselemzések csak az idősorokban adott időszakban megjelent legfrissebb adatokra térnek ki.

Az állami társadalombiztosítási rendszerbe történő további visszalépési szándékok jelzése után a magán-nyugdíjpénztári tagságot fenntartó pénztártagok száma 74 400 fő. A nyugdíjrendszer átalakítását követően az intézmények a korábbi negyedévekhez hasonlóan többségében veszteségesek voltak 2012. I. negyedévében is. Az önkéntes nyugdíjpénztárak taglétszáma gyorsuló ütemben csökken, miközben az egészségpénztáraké nő és 2012. I. negyedévében átlépte az 1 millió főt.

A magánnyugdíjpénztárak összesített taglétszáma március 31-én 99 299 fő volt. 2012. március 31-ig volt lehetőség arra, hogy a pénztártagok jelezzék szándékukat, ha vissza akarnak lépni a társadalombiztosítási nyugellátásba. A visszalépési lehetőséggel 24 907 fő élt, az érintettek tagsági jogviszonya május 31-én szűnik meg. A maradék közel 74 400 fő az előzetes adatok alapján 9 pénztár közt oszlik el.

Az egy főre eső magán-nyugdíjpénztári szolgáltatási kifizetés összege a tavalyi visszalépések után jelentősen megemelkedett, azaz a maradék tagok átlagosan magasabb számlaegyenleggel rendelkeztek, mint a visszalépettek. Az idei visszalépések során is hasonló jelenség figyelhető meg, egy kivétellel minden pénztárnál nőtt az átlagos egyéniszámla-egyenleg.

A bevételi források kiesése következtében a működési eredmény 3 pénztár kivételével minden intézménynél negatív volt 2012. első negyedévében.

Az önkéntes nyugdíjpénztárak taglétszáma egy negyedév alatt 15 ezer fővel (-1,21%) csökkent (a végelszámolás alatt álló pénztárak taglétszámával korrigálva). A szolgáltatásban részesültek és kilépők együttes száma emelkedett, miközben az új belépők száma elmaradt mind az egy évvel korábbitól, mind a tavalyi év átlagától.

A szolgáltatási kifizetések ugyan emelkedtek, de a 10 éves várakozási idő lejártá utáni kifizetés nem nőtt: a 10,7 mrd Ft egy része szolgálhatott devizahitel-végtörlesztés forrásaként, de ez az összeg nem éri el még a 2011. évi átlagos negyedéves kifizetés (12,9 mrd Ft) nagyságát sem, így a végtörlesztési célú felhasználás nem támasztható alá.

Az önkéntes nyugdíjpénztárak esetében a működési ráfordítások és bevételek egyaránt emelkedtek. A kiadások arányában kifejezett bérköltség szintén nőtt, az adminisztrációs és nyilvántartást végző pénztárszolgáltatóknak kifizetett összeg pedig csökkent 2011. I. negyedévvél összevetve. Ennek részben oka, hogy a pénztárak jellemzően saját alkalmazásba vették a pénztárszolgáltatónál foglalkoztatott alkalmazottakat.

Az önkéntes nyugdíjpénztári portfólió összértéke 3 negyedévi csökkenést követően emelkedett. A portfólió szerkezetében – a magánnyugdíjpénztárakhoz hasonlóan – megnőtt a befektetési jegyek aránya, miközben a magyar állampapíroké csökkent.

2012. első negyedévében az egészségpénztárak taglétszáma átlépte az 1 millió főt. A közel 52 ezer új belépőnek köszönhetően számuk 4,6%-al nőtt egy negyedév alatt. A tagdíjbevételek azonban ennek ellenére nem nőttek az egy évvel korábbihoz képest.

2012. május 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – 2012. I. negyedéves pénztári szektor adatok](#)

[Pénztári szektor idősorai \(frissítve a 2012. I. negyedévi adatokkal\)](#)

A devizahitel-adósok kilenctizedén segíthetnek a fizetéskönnyítő programok - megjelent a Felügyelet fogyasztóvédelmi kockázati jelentése

Az ügyfélhitelezési állomány akár 90 százalékát érinthetik a devizahitel-adósok megsegítését célzó különböző központi programok – olvasható a PSZÁF fogyasztóvédelmi kockázati jelentésében. A PSZÁF a követeléskezelés egységes szabályozása érdekében jogszabályi módosításokat kezdeményez.

Tavaly a pénzügyi piacok első számú fogyasztóvédelmi problémája a deviza alapú jelzáloghiteles háztartások adósságtörlesztésének növekedése, a megemelkedett törlesztőrészek fizetése, a problémás hitelállomány bővülése volt. A helyzetre válaszként 2011 második felében számos fizetéskönnyítést kínáló központi intézkedés született, intenzív jogalkotási folyamat indult a fogyasztók árfolyamkockázati kitettségének csökkentése, az eltérő módon, de nehéz helyzetbe került devizahitel-adósok problémáinak rendezése érdekében.

A rögzített árfolyamon történő végtörlesztés hatására 2012. február végéig az előző év szeptember végi hitelállományhoz képest mintegy negyedével csökkent a háztartások jelzálog alapú devizakitettsége. A konstrukció csaknem 170 ezer családnak jelentett komoly segítséget, az esetek kétharmadában pedig – ahol önerőből történt a rendezés - végleges megoldást a devizahitel-problémákra. Nagy számban adott lehetőséget a konstrukció kis összegű (2-3 millió forintos) tartozások egyösszegű visszafizetésére is. A korábbi 5600 milliárd forintnyi deviza-hitelállomány néhány hónap leforgása alatt mintegy 4200 milliárdos szintre csökkent.

Fogyasztóvédelmi szempontból kulcsfontosságú a fogyasztók legszélesebb rétege számára rendelkezésre álló további állami adósságrendező vagy adósságkönnyítő konstrukciók sikeres lebonyolítása, mint pl. az árfolyamgát megújított változata. E programok 2012 végére a tavaly szeptemberi vonatkozó hitelállomány akár 90 százalékát is érinthetik.

Jelentős előrelépés a jelzálog-alapú hitelek átlátható árazására vonatkozó szabályok törvényben való rögzítése. A teljes hiteldíjmutató (THM) maximalizálása csökkenti az ügyfelek kiszolgáltatottságát és a fizetendő kamatterheket, a referencia-kamatlábhoz kötött, valamint a 3, 5 vagy 10 évre rögzített árazás révén kiszámíthatóbb, az ügyfél számára jobban követhető árazás valósul meg. A régebben megkötött szerződések esetében az ügyfelek augusztus végéig kérhetik bankjuknál aktuális szerződésük új árazási szabályok szerinti díjmentes átalakítását. Fontos tehát, hogy kizárólag az ügyfelek aktív közreműködésével valósulhat meg jelzáloghitel-szerződésük új árazási szabályok szerinti módosítása, amennyiben ezt igénylik. E szabályok egyértelműen csökkentik a pénzügyi intézmények egyoldalú szerződésmódosítási és árazási mozgásterét, kiszámíthatóbbá, követhetőbbé teszik a fizetési terhek jövőbeli alakulását. A fix kamatozás tekintetében érdemes megvizsgálni a szabályozás pontosítását annak kapcsán, hogy a pénzügyi intézmények a kamatforduló utáni új kamatperiódusra milyen okok és objektív körülmények esetén jogosultak a kamat ügyfél számára kedvezőtlen módosítására.

Számos fogyasztó problémája, hogy a követeléskezelés fogyasztóvédelmi szempontból nem megfelelően, esetenként hiányosan szabályozott. A PSZÁF ezért 2012 márciusában a követeléskezelésre vonatkozó átfogó szabályozási koncepciót állított össze és juttatott el a jogalkotónak. Ez egyebek közt kiterjed a követeléskezelés kapcsán az intézményektől elvárt magatartási szabályokra az ügyfelekkel történő kapcsolattartás, tájékoztatás vonatkozásában.

A lakossági betétek, megtakarítások esetében kockázatot hordoz a fogyasztók számára, hogy az újonnan piacra lépő betét típusú termékek egy része kombinált, ezért egyre bonyolultabbá, összetettebbé válnak, és a tájékoztatás nem megfelelő minősége esetén növekedhet a félreértés kockázata. Ezért kiemelt jelentőségűnek tartja a PSZÁF, hogy az intézmények minden eszközzel segítsék elő az ügyfelek megfelelő döntéshozatalát, így körültekintően tájékoztassák az ügyfeleket különösen a termék összetettségéről, az egyes összetevőkben rejlő kockázatokról és a kapcsolódó költségekről.

A biztosítási szektor esetében tovább tart a unit-linked életbiztosítási termékek térnyerése, bár e konstrukció kapcsán is számos fogyasztói kockázat azonosítható. E körben legfontosabbnak említhetők a termékkonstrukció bonyolultságából, a mögöttes befektetési eszközökből, továbbá az átláthatatlan díjstruktúrából fakadó kockázatok. A PSZÁF hamarosan a unit-linked biztosítá-

sokra vonatkozó felügyeleti ajánlás kiadásával kívánja orientálni a biztosítókat, hogy az ügyfelek kiegyensúlyozott tájékoztatása érdekében a legjobb gyakorlatok szerint járjanak el a szerződés megkötését megelőzően, illetve annak tartama alatt.

A tőkepiacon elérhető termékek közül továbbra is jelentős kockázatúak az elsősorban on-line platformokon kínált magas tőkeáttételű ügyletek, a tőkeáttétel következtében előálló jelentős piaci rizikó miatt. Kiemelt jelentőségű, hogy a tőkepiaci szolgáltatók csak olyan hozzáértő lakossági befektetők részére nyújtsák ezeket, akik képesek az ilyen kockázatok megfelelő megértésére, azok kezelésére, és akik kockázatvállalási profiljába illeszkedik a termék. A PSZÁF aktív, piacformáló szerepet kíván vállalni abban, hogy az ügyfelek besorolása minél alaposabban és pontosabban történjen meg a jövőben a szolgáltatók részéről.

Számos területen általános tendencia a pénzügyi termékek online értékesítésének fokozott térnyerése, amely egyes esetekben újabb fogyasztói kockázatot jelenthet a személyes tanácsadás hiánya és a kockázatokra való megfelelő figyelmeztetések elmaradása miatt.

2012. május 7. Budapest

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: A devizahitel-adósok kilenczizedén segíthetnek a fizetéskönnyítő programok](#)

[A Felügyelet 2011. évi II. féléves fogyasztóvédelmi kockázati jelentése](#)

Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2012. I. negyedéves hatósági tevékenységéről

A 2012. I. negyedévében a Felügyelethez és az intézményekhez benyújtott fogyasztói beadványok alakulása, valamint a PSZÁF fogyasztóvédelmi hatósági eljárásainak tapasztalatai.

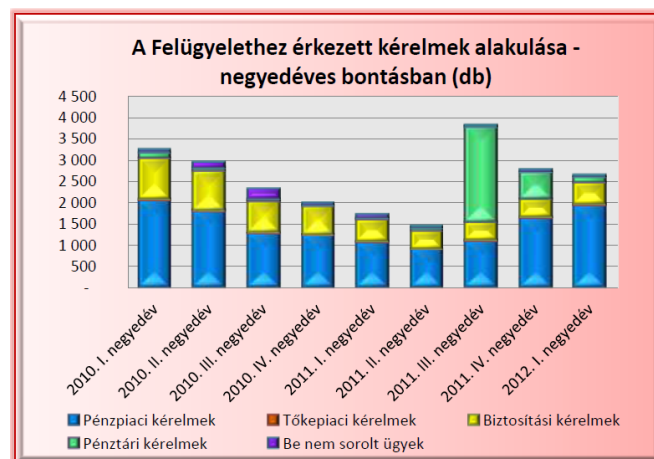
A Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2012. I. negyedéves hatósági tevékenységét bemutató összefoglaló I. fejezete öleli fel egyrészt a Felügyelethez érkezett fogyasztói kérelmeket, melyeket a Felügyelet hatósági eljárásban vizsgál meg, másrészt az Ügyfélszolgálathoz érkezett és közvetlenül megválaszolt megkereséseket; a II. fejezet pedig a Felügyelet fogyasztóvédelmi hatósági eljárásainak, vizsgálatainak tapasztalatait mutatja be.

I. A FELÜGYELETHEZ BENYÚJTOTT FOGYASZTÓI KÉRELMEK ALAKULÁSA

A tárgynegyedévben mind a Felügyelethez érkezett fogyasztói kérelmek számában (2 641 db), mind az ügyfélszolgálati megkeresések száma tekintetében (15 780 db) 2011 I. negyedévéhez viszonyítva, összességében 53,7 %-os (+ 6 435 db) emelkedés tapasztalható. E növekedés még akkor is szembetűnő, ha figyelembe vesszük, hogy 2011 IV. negyedévéhez képest – mely időszakra jelentősen megnőtt a végtörlesztéssel összefüggő pénzügyi, és megsokszorozódott a magánnyugdíjpénztári rendszer átalakítása kapcsán a pénztári szektort érintő kérelmek száma – 10,9 %-os (- 2 242 db) mérséklődés mutatható ki.

Fogyasztói kérelmek azok a jogszabályban meghatározott tartalmi és formai szempontoknak megfelelő kérelmek, amelyeket a Felügyelet hatósági fogyasztóvédelmi eljárás keretében vizsgál, és amely révén ellenőrzi, hogy az ágazati jogszabályokban meghatározott fogyasztóvédelmi rendelkezéseknek megfelel-e a kérelemmel érintett pénzügyi szervezet tevékenysége. A megkeresések azok az Ügyfélszolgálathoz érkezett beadványok, e-mailek, telefonos és személyes érdeklődések, amelyek nem vizsgálhatók hatósági eljárás keretében, valamint amelyek célja általános tájékozódás, illetve információkérés a Felügyeletről.

1. A FOGYASZTÓI KÉRELMEK ALAKULÁSA

A negyedéves bontásban részletezett, legfrissebb összesítés szerinti szám adatok a mellékletben található 1. sz. táblázatban tekinthetők meg.

2012 I. negyedévében a Felügyelethez összesen 2 641 darab fogyasztói kérelem érkezett, mely az előző év azonos időszakához képest másfélszer annyi ügyet jelent.

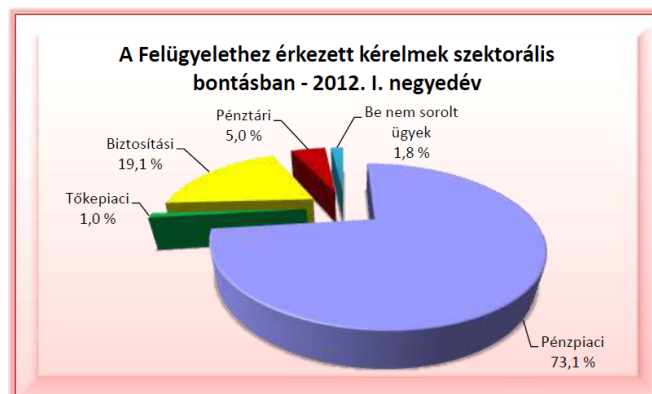
Megfigyelhető, hogy míg a pénzügyi szektort érintő kérelmek szektoron belüli megoszlása számottevően, 9,2 százalékponttal, 63,9 %-ról 73,1 %-ra nőtt a múlt év azonos időszakához képest, ugyanakkor a biztosítók szektoron belüli részaránya 30,7 %-ról jelentősen, 19,1 %-ra csökkent.

A pénztári szektort érintő kérelmek számának előző két negyedévben megfigyelhető ugrásszerű növekedése után – amely a magánnyugdíjpénztári tagok társadalombiztosítási rendszerbe

történő visszalépéséhez kapcsolódó tagi kifizetésekkel függött össze – ezúttal erőteljesen csökkenő tendencia mutatkozott, ugyanakkor a kérelemszám még így meghaladja az előző év azonos időszakában tapasztalt szintet.

2012. I. negyedévére vonatkozóan a fogyasztói kérelmek megoszlását – összehasonlítva az előző negyedév és az előző év hasonló időszakának adataival – az alábbi táblázat foglalja össze:

Szektor	2011. I. negyedév		2011. IV. negyedév		2012. I. negyedév		2012. I. név / 2011. IV. név.	2012. I. név / 2011. I. név.
	darab	megoszlás	darab	megoszlás	darab	megoszlás	%	%
Pénzpiaci	1 084	63,9%	1 632	58,8%	1 930	73,1%	118,3%	178,0%
Tőkepiaci	17	1,0%	16	0,6%	26	1,0%	162,5%	152,9%
Biztosítási	520	30,7%	429	15,5%	505	19,1%	117,7%	97,1%
Pénztári	37	2,2%	631	22,7%	133	5,0%	21,1%	359,5%
Be nem sorolt ügyek	37	2,2%	66	2,4%	47	1,8%	71,2%	127,0%
Összesen	1 695	100,0%	2 774	100,0%	2 641	100,0%	95,2%	155,8%

2012. május 24.

[Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2012. I. negyedéves hatósági tevékenységéről \(A teljes dokumentum.\)](#)

Az e-bankingről általában

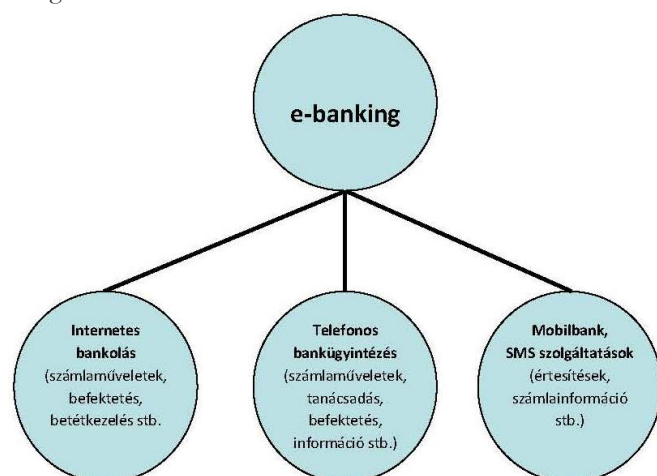
Az elektronikus banki szolgáltatás – gyakori nevén e-banking – alatt minden olyan elektronikus pénzügyi szolgáltatást értünk, amelynek segítségével egyszerűen, gyorsan, kényelmesen, biztonságosan akár otthonról is, jellemzően a hét bármely napján és a nap 24 órájában intézhetjük mindennapos pénzügyeinket. Tehát telefonon, mobiltelefonon vagy interneten keresztül „bankolhatunk”.

Az elektronikus kommunikációs lehetőségek, különösen az internet, az élet minden területét – így a pénzügyi szolgáltatásokat is – alaposan átalakították és átszövik.

A világháló kiválóan alkalmas információk közvetítésére, áru és szolgáltatás bemutatására, reklámozására és értékesítésére is. Magyarországon is egyre több pénzügyi szolgáltató él az on-line csatornák lehetőségeivel, amelyekkel mind az ügyfelek, mind saját költségeit csökkenthetik, valamint az ügyfelek életét megkönnyíthetik.

Az elektronikus pénzügyi szolgáltatások igénybevételének lehetősége nem csak az internet használatára korlátozódik, hiszen különböző pénzügyi műveletek telefon, mobiltelefon segítségével is végre hajthatók.

A következő ábra szemlélteti a legtipikusabb elektronikus banki szolgáltatásokat.

Az elektronikus pénzügyi szolgáltatások előnyei:

- nincs időbeli korlát, a szolgáltatás a hét valamennyi napjának 24 órájába hozzáférhető;
- nincs térbeli korlát, akár otthonról, akár a világ bármely pontjáról elérhető;
- rugalmas, hiszen általában ügyintéző bevonása nélkül intézhetjük ügyeinket;
- gyors, mivel nem kell a fiókban várakozni, a műveletek néhány perc alatt végrehajthatók;
- könnyen kezelhető, amennyiben figyelmesen áttanulmányozzuk és követjük a használati utasításokat;
- gazdaságos, általában a fiókinál kedvezőbb díjakkal adhatjuk le megbízásainkat;
- biztonságos, mivel az adatok védelméről titkosított adatkapcsolat és nemzetközi biztonsági szabványok alkalmazása gondoskodik.

Aktualizálva: 2012. május

Kapcsolódó anyagok

[Az e-bankingről általában](#)

[E-banking formák](#)

[E-banking biztonság](#)

[Pénzem és az elektronikus pénzügyek \(2007. február\)](#)

[Elektronikus banki szolgáltatások összehasonlító táblázata](#)

Tájékoztató a CIB Bank Zrt. törléséről a nem együttműködő pénzügyi szolgáltatók listájáról

A CIB Bank Zrt.-t a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF) - a Pénzügyi Békéltető Testület jelzésére - törvényben rögzített együttműködési kötelezettségének megszegése miatt 2011. évben több alkalommal bírsággal sújtotta.

A fogyasztói jogok korlátozása miatt a Pénzügyi Békéltető Testület - törvényben biztosított jogával élve - a CIB Bank Zrt. nevét honlapján nyilvánosságra hozta, mint nem együttműködő pénzügyi szolgáltatót.

A CIB Bank Zrt. a PSZÁF közigazgatási határozatait bíróság előtt megtámadta. Ugyanakkor a CIB Bank Zrt. magatartásában 2011 novemberétől kezdődően jelentős változás állt be és a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásában folyamatosan, kiemelkedően együttműködő magatartást tanúsít, mellyel elősegíti az Országgyűlés által megállapított fogyasztói jogok érvényre jutását. Ennek változásnak további eredményeként a CIB Bank Zrt. 2012. évben visszavon-

ta a bírság határozatokra vonatkozó kereseti kérelmeit.

A CIB Bank Zrt. magatartásában beállott pozitív változás elismeréseként a Pénzügyi Békéltető Testület úgy döntött, hogy indokolatlan további szerepeltetése a nem együttműködő pénzügyi szolgáltatók listáján, ezért a CIB Bank Zrt.-t törölte a listáról.

2012. május 3.

[Tájékoztató a CIB Bank Zrt. törléséről a nem együttműködő pénzügyi szolgáltatók listájáról](#)

Megjelentek a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódjai

Fogyasztóvédelmi tájékoztató kisfilmsorozatunk május 9-én epizódja a hitelkártyák használatával kapcsolatos fontos tudnivalókat foglalja össze. Honlapunkon további részletes információkat talál a [Hitelkártyák](#) menüpontban.

A május 22-én megjelent rész a devizahitelek törlesztési nehézségeivel kapcsolatos lehetőségekre, az állami árfolyamgát rendszerére hívja fel a figyelmet. Az árfolyamrögzítés új lehetőségéről minden részletet megtalál a honlapunkon, a [Bővebben az árfolyam rögzítéséről](#) menüpontban.

A sorozat összes epizódja megtekinthető a PSZÁF [Facebook-oldalán](#) és [Youtube-csatornáján](#) is.

Megjelent a PSZÁF 2012. évi első Kockázati jelentése

Az alábbi elemzés a Felügyelet törvényi kötelezettség alapján, félévente elkészítendő Kockázati jelentésének 2012. évi első kiadása. E jelentés a pénzügyi intézmények 2011. évi adatszolgáltatásán (ahol az már rendelkezésre állt), a felügyeleti tevékenység legújabb tapasztalatain, vala-mint különböző egyéb forrásokból származó környezeti információkon alapul. A jelentés a pénzügyi szektor aktuális kockázatainak azonosítására és azok intenzitásának bemutatására törekszik, valamint a legutóbbi hasonló jelentésben felvázolt kockázati profilhoz képest felmerült lényeges változásokra összpontosít. A jelentésben vizsgált kockázatok jellemzően a pénzügyi stabilitás és a pénzügyi intézményfelügyelet témakörébe tartoznak. Nem foglalkozik a jelentés a fogyasztóvédelmi kockázatokkal, amelyeket a Felügyelet 2011-től kezdődően külön kiadványban, a Fogyasztóvédelmi kockázati jelentésben részletesen tárgyal.

1 KOCKÁZATI ÖSSZEFOGLALÓ

2011. második félévében és 2012. legelején Európában mindhárom, már korábban is a legfontosabb kockázatot jelentő területen – szuverén adósság, bankrendszer stabilitása, gazdasági növekedés – jelentősen nőttek a negatív kockázatok. Ez rendkívüli piaci bizonytalanságot eredményezett és a kockázati felárak, valamint az árfolyamok szélsőséges mozgásában, a leminősítésekben és más piaci jelzőszámokban pedig közvetlenül is megjelent. 2011 végétől ugyanakkor fokozatosan előtérbe kerültek azok a fejlemények, amelyek 2012.január végétől már érzékelhető javulást eredményeztek, mint például az amerikai gazdasági növekedés lassú erősödése, vagy az európai fiskális reformok és a monetáris intézkedések, amelyek enyhítették az európai gazdasági és pénzügyi feszültségeket.

A fent említett hármas kihívás kezelésére tett intézkedések nyomán azonban új kockázatok, illetve egyes esetekben nem szándékolt mellékhatások keletkeztek. Az EKB által végrehajtott likviditáshozvités (Long Term Refinancing Operation, LTRO), amely két lépcsőben összesen több mint 1000 milliárd euró összegű olcsó, az EKB alapkamathoz kötött fix kamatozású refinanszírozást biztosított az európai bankrendszernek, szinte azonnali pozitív hatással volt az árfolyamokra és a hozamokra valamennyi piacon. Bár a forrás egy része betét formában azonnal visszakerült az EKB-hez, nagyobb része egyéb befektetéseket jelent meg. Az egyik befektetési célpontot viszonylag kockázatos eszközök, jellemzően feltörekvő piaci kötvények jelentik, amelyek magas hozama mellett a bankszektor jövedelmezőségére gyakorolt pozitív hatás kétségtelen. Ezen túlmenően a célország állami vagy magánszektorának részleges finanszírozását – többek között a magyar államháztartási hiányét is – is biztosítják. Mindazonáltal fennáll annak kockázata, hogy amennyiben az Európában megkezdett fiskális reformok bármilyen okból nem, vagy nem megfelelő intenzitással valósulnak meg, ez az állomány leértékelődik, és végül újabb veszteség forrásává válhat.

A válság első fázisában, 2008 és 2010 között, amikor több EU tagállam döntött a hazai bankrendszer állami megsegítése mellett, az Európai Unió GDP-jének 13,1%-ával megegyező mértékű állami szerepvállalásra került sor. Ezt a segítségnyújtást az érintett intézmények elkezdték visszafizetni, ami valamelyest enyhítette az állami terheket, és lazította az állam és a bankrendszer közötti pénzügyi kapcsolatot. Ez kiemelkedően fontossá vált, amikor az

európai szuverén válság – részben éppen e segítségnyújtás következtében – 2011 közepén kiéleződött. Az LTRO révén a gazdaságba került források állampapír vásárlásra történő felhasználása ezt a kapcsolatot fűzte ismét szorosabbra.

Noha az LTRO tender egyik célja kifejezetten a vállalati hitelezés és ezen keresztül a gazdasági növekedés támogatása volt, egyelőre nem látszik, hogy ezek a források valóban megjelentek volna a hitelezés bővülésében. Épp ellenkezőleg, a leginkább érintett európai bankok aktivitása tovább szűkül. Egyes országokban – pl. Írország, Ausztria – ez egybeesik a pénzügyi hatóságok kifejezett szándékával, és részét képezi a korábbi túlzott hitelezés korrekciójának. Akár Nyugat-Európában, akár a közép-kelet-európai régióban találunk olyan országokat is, amelyeket nem érint ez a változás, a hitelezés – és a gazdasági növekedés – egymást is erősítve dinamikus emelkedik (pl. Lengyelország). A válságban érintett, és többek között a KKE-régióban is jelentős súllyal szereplő európai bankcsoportok többsége ugyanakkor az üzleti stratégia jelentős módosításáról döntött a likviditási, finanszírozási és tőkehelyzetének megszilárdítása érdekében, amelynek részét képezi a tőke- és forrás-allokáció teljes, jövedelmezőség alapú újragondolása is. Azok az országok, köztük Magyarország is, ahol a bankrendszer jövedelmezősége alacsony vagy éppen negatív, és nem látható a közeljövőben sem lényeges változás, az újraellokálás során kedvezőtlen helyzetbe kerültek. Azok az intézkedések, amelyeket a szabályozó hatóságok akár európai, akár tagállami szinten hoztak, ezt az üzleti indíttatásból megkezdett alkalmazkodást egészítik ki.

A 2011. második negyedétől minden eszköz piacán lassan megindult árfolyam csökkenések az év második felében rendkívül hektikus, részben az idegesen reagáló nemzetközi befektetői hangulat, részben az országspecifikus kockázatok miatt összességében romló piaci környezetet eredményeztek. Július-augusztusban a svájci frank értékelődött föl mind az euróval, mind a forinttal szemben, szeptembertől a forint értékelődött le minden egyéb devizával szemben, és az év végéig eltelt, mindössze három hónap alatt 15%-ot veszített a svájci frankkal szemben. A hazai részvényárfolyamok volatilitása rendkívül magasra ugrott, az állampapír hozamok emelkedni kezdtek, és államkötvény aukciókon is előfordult, hogy a meghirdetett mennyiséget nem sikerült értékesíteni. A negatív nemzetközi környezet és a kormányzati intézkedésekre adott befektetői reakciók, elsősorban a végtörlesztés kapcsán, felerősítették a meglévő negatív tenden-

ciákat, és kiegészítették azokat újakkal is, és együttesen a magyar szuverén adósság befektetésre nem ajánlott kategóriába történő leminősítéséhez vezettek.

A nemteljesítő állományok folyamatos növekedése, és annak az eredményre, valamint a tőkehelyzetre gyakorolt negatív hatása a hitelintézeti szektor egyik legjelentősebb kockázata.

A pénzügyi intézmények összes eszközeinek 60%-át kitevő nem lakossági hitelek minőségét a vállalati szegmens határozza meg. Itt az NPL ráta szorosan követi a vállalati csődráta alakulását, és mindenekelőtt a projekthitelezésben, valamint a KKV üzletágban keletkezett hitelezési veszteségeket tükrözi. A projekthitelezés koncentrált, így az ebből származó veszteségek különösen erőteljesen érintik az üzletágban korábban aktív bankokat. A KKV finanszírozás eloszlása sokkal egyenletesebb, az ebből fakadó veszteségek nemcsak a bankokat, hanem a takarékszövetkezeteket és a pénzügyi vállalkozásokat – és ez utóbbiakon keresztül a bankrendszer közvetetten – is terhelik. Kiemelkedően jó minőségű portfoliót építettek korábban a fióktelepek, így az NPL ráta ebben a szegmensben a válság ellenére rendkívül alacsony.

A lakossági hitelek NPL rátájának növekedésében 2011 nyaráig elsősorban a gazdasági aktivitásnak, illetve a foglalkoztatottság alakulásának volt meghatározó (kb. kétharmados) szerepe. 2011 nyarán ezt néhány hónapra átvette a svájci frank árfolyamának erősödése, majd 2011 szeptemberétől a végtörlesztés negatív hatása. A végtörlesztés révén a portfolióból kikerülő teljesítő állomány minden egyéb tényező változatlansága mellett, önmagában is növelte a nemteljesítő hitelek arányát. E tekintetben problémát jelent, hogy érdemi portfoliótisztítás legfeljebb a fedezetlen lakossági hitelek esetében történhet, ahol van követeléskezelési piac. A késedelmes lakossági jelzáloghitel portfolió érzékelhető mértékű tisztítására a Nemzeti Eszközkezelő – a szükséges jogszabály módosításokat követően – ad lehetőséget, ezen túlmenő fedezetértvényesítésre azonban a jelenlegi, rendkívül alacsony ingatlanpiaci aktivitás mellett nincs lehetőség.

A nemteljesítő hitelállomány kezelésének fontos, alapvetően pozitív eszköze az átstrukturálás, amely lehetőséget ad az adósságnak az adósságterhek időbeni széthúzására, az aktuális adósságszolgálat csökkentésére, elősegítve ezzel az átmeneti nehézségekkel küzdő adósok megtartását, és biztosítva a hitelnyújtó intézmény számára a hitel megtérülését. Az eszköz korlátait és a válság mélységét, valamint elhúzódó jellegét tükrözi a tény, hogy növekszik az olyan átstrukturált hiteleknek az aránya, amelyek késedelembe esnek, illetve ismételt átstrukturálásra kerülnek.

Mivel az átstrukturálás, különösen a többszöri átstrukturálás lehetőséget ad arra, hogy az ilyen ügyletekre képzett értékvesztést az intézmények hosszú ideig alacsonyan tartásuk, az állomány nemteljesítésének növekedése azt is egyértelműen jelzi, hogy az ügyletek egy részén nem várható jelentős megtérülés. Ez a gyakorlat kockázatot jelenthet, mivel egyszeri nagyszámú értékvesztés képzést tehet szükségessé. Ezzel együtt a pénzügyi intézmények összességét tekintve a hitel újratárgyalása a vállalati hitelek 56%-a és a lakossági hitelek közel 54%-a esetében megőrizte, vagy helyreállította az ügyfél fizetőképességét.

Ugyanakkor mivel a makrogazdasági folyamatokban 2012-ben nem látható érdemi javulás, nem számíthatunk arra sem, hogy a nemteljesítő portfolió növekedése megáll, vagy lényegesen lassul. A nemteljesítő ügyletek azonnali felmondása nem lehet cél, mivel a jelenlegi rendkívül kedvezőtlen körülmények között azonnal realizálná a veszteségeket. Az állomány minél hatékonyabb kezelésének elősegítése azonban kiemelten fontos.

A hitelintézetek értékvesztése erősen szezonális jellegű, különösen a szektor meghatározó részét adó bankok körében jellemző, hogy az értékvesztés képzés túlnyomó többségére az év második felében, és kiemelten az utolsó negyedévben kerül sor. 2011-ben is ez történt, de kiegészült azzal, hogy a negyedik negyedévben a végtörlesztés várható veszteségeire is tartalékokat kellett képezni. Az értékvesztés fedezettség ennek eredményeként minden szektorban emelkedett 2011-ben. A nagybankok esetében a végtörlesztés hatása nélkül is 15%-kal nőtt a megképzett értékvesztés az egy évvel korábbihoz képest. A már rendelkezésre álló adatok alapján ugyanakkor az is látható, hogy 2012 I. negyedévében az értékvesztés egy része visszaírásra került.

A hitelezés volumene – az árfolyamhatástól megtisztítva – mind a vállalati, mind a háztartási szektorral szemben a hitelező intézmények – bankok, fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások – összességét tekintve jelentősen csökkent, folytatva a 2009-ben megindult trendet. A bankok esetében a csökkenés a szélesen vett államháztartás kivételével minden portfoliót érintett. Tehát egyértelmű átstrukturálódás zajlik a banki mérlegeken belül, amelynek során az állammal, de főként a jegybankkal szembeni követelések háttérbe szorítják a reálgazdaság közvetlen finanszírozását (crowding out hatás). Ez a jelenség nem egyedülálló, az azonban egyértelműen kockázat, hogy Magyarországon ez a változás – a lakossági deviza-alapú jelzáloghitelek kivételével – nem szándékolt, sőt kifejezetten ellentétes a gazdaságpolitikai szándékokkal. Ennek hátterében részben a válság tapasztalatai miatt óvatossá vált hitelnyújtás, részben a lecsökkent hitelezési képesség, vagyis a hitelkínálat csökkenése áll. Ugyanilyen szerepe van azonban a rendkívül alacsony és kedvezőtlen kilátásokkal rendelkező gazdasági növekedésnek és ebből eredően az alacsony szabadon elkölthető jövedelemnek, amely nagymértékben visszafogja a hitelkeresletet is. Ugyancsak kockázatot jelent, hogy a hitelezés szűkülése a régióban jellemző átlagnál sokkal erőteljesebb, sőt a régió legtöbb országában egy átmeneti visszaesést követően kifejezetten nő a hitelezési aktivitás. Ennek hátterében részben a hazai bankok anyabankjainak tőke- és forrásellátottsági helyzetében beállt negatív változások állnak, amelyek újraallokálásra kényszerítik az anya intézményeket. Ez az újraallokálás egyértelműen jövedelmezőségi és tőkehatékonysági szempontok alapján zajlik, így az alacsony, sőt negatív megtérüléssel rendelkező magyar bankok a források

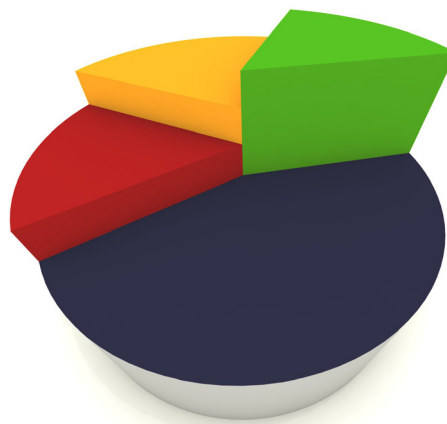
újraelosztása során hátrányba kerülnek. Ennek hatása az intézményi szerkezet változásán is követhető: a válság óta eltelt időszakban több kisebb bank döntött a kivonulás vagy a fiókteleppé alakulás mellett.

A banki forrásösszetétel is megváltozott: egyértelműen látszik a külföldi, jelentős részben anyabanki források kivonása, és a belföldi források, elsősorban a betétek növekedése. 2011-ben az árfolyamváltozás hatását kiszűrve 1326 milliárd Ft-nyi külföldi forrás került kivonásra a magyar bankrendszerből, amelyből az év végéig 485 milliárd Ft-ot a végtörlesztés magyaráz. Ez a változás nagyon jelentős, azonban a szektor egésze szintjén egyelőre nem vezetett a finanszírozási kapacitások szűküléséhez – a magyar bankrendszer a tőke- és finanszírozási tartalékok figyelembe vételével összességében még mintegy 2000 milliárd Ft-nyi hitelezési tartalékkal rendelkezik.

A nemteljesítési arányokban és a hitelezési aktivitásban – egyaránt összefüggésben – egyaránt kimutatható a pénzügyi intézményeken belüli differenciálódás erősödése, amely az egyes intézmények jövedelmezőségében is megmutatkozik. Szektorszáron kizárólag a szövetkezeti hitelintézetek tudták megőrizni a nyereséges működést, a többi pénzügyi szektorban 2011-ben összességében veszteség keletkezett. A bankszektor eredménye 13 év után tavaly vált ismét veszteségessé. A negatív változást részben a hitelezési veszteségek, részben a végtörlesztés veszteségei eredményezték. E veszteségek mérséklésére ott volt lehetőség, ahol voltak még egyedi eredményjavítást lehetővé tevő tartalékok.

A szektor az előző évvel azonos szinten tudta megőrizni a nettó kamatbevételét, igaz, ez egyértelműen a bankközi piaci tevékenységeknek volt köszönhető, ahol nőtt az aktivitás 2010-hez viszonyítva. A vállalati és lakossági portfóliókon a marzs csökkent, mivel a jövedelemtermelő állomány zsugorodik, a források pedig eközben drágulnak, vagyis növelik a kamatráfordításokat. A volatilis piacokon elért nettó nem kamateredmény, a kapott osztalék növekedése, a lehetséges további veszteségekkel szembeni pozíciók nyitása szintén segítette az intézményeket abban, hogy a veszteségeket mérsékeljék. A működés racionalizálása, valamint az aktivitás visszafogása, és ezen keresztül a működési költségek csökkenése is kedvezően befolyásolta az eredményt.

Az eredmény alakulását alapvetően a hitelezési kockázat várható veszteségére képzett értékvesztés és céltartalék, valamint a végtörlesztés nettó – a 2011. decemberi megállapodás alapján visszaigényelhető bankadóval csökkentett – vesztesége határozta meg. Az év végén az értékvesztés eredményhatása még nagyobb volt, mint a végtörlesztése, a végtörlesztési időszak egészében – 2012. február 29-ig – elszenvedett nettó veszteség azonban gyakorlatilag megegyezett a 2011-ben megképzett értékvesztés eredményhatásával. Fontos pozitívum, hogy a végtörlesztés hatásától megtisztított eredmény 2010-hez viszonyítva javulást mutat, legfőképpen a már említett egyedi tételeknek köszönhetően. A bankszektor összességében -121,2 milliárd Ft- összegű adózás előtti eredménye több bank esetében a szabályozói minimum közelébe, vagy éppen az alá szorította a tőke megfelelési mutatót, ezért hét bankban tőkeemelést kellett végrehajtani. Ennek eredményeként a tőke megfelelési mutató a bankszektorban összességében 13% volt 2011 végén, ami megegyezik az egy évvel korábbival, és gyakorlatilag a KKE-régió átlagával. Kockázatot

jelent ugyanakkor, hogy több intézmény esetében a tartósan veszteséges működés miatt a külső – jellemzően tulajdonosi – tőkeemelésnek nincs alternatívája.

A tőkeemelések megvalósulása a tulajdonosi elkötelezettség fontos jelzése volt, azonban látni kell, hogy a megvalósult tőkeemelések a veszteségek és a tőkehelyzet rendezését célozták, és csak nagyon korlátozottan adnak lehetőséget további veszteségek elviselésére, vagy az üzleti aktivitás – hitelezés – rövidtávú bővítésére. Ebben minden bizonnyal szerepe van annak is, hogy maguknak a tulajdonosoknak is változó szabályozási elvárásoknak kell megfelelniük.

A hitelezési aktivitás 2011-ben bekövetkezett általános csökkenésével szemben a szövetkezeti hitelintézetek épp ellenkezőleg, növelni tudták a hitelkihelyezéseket. A növekmény teljes egészében a végtörlesztés keretében döntően más intézmények ügyfeleinek nyújtott, forint kiváltó hiteleknek köszönhető. Az új hitelek valamelyest hígították a nemteljesítő állományt, az NPL állomány egésze azonban a korábbi trendnek megfelelő ütemben nőtt tovább, így az NPL ráta is emelkedett. A szövetkezeti hitelintézeti szektor eredménye továbbra is pozitív, vagyis az egyszerűbb termékszerkezet, a kockázatos termékek hiánya a szövetkezeti hitelintézeti szektor segítségére volt a válság hatásainak tompításában. Az intézmények közötti differenciálódás azonban nőtt és mind a veszteséget termelő szövetkezeti hitelintézetek száma, mind a veszteség átlagos összege magasabb lett 2010-hez viszonyítva. A még pozitív, de a korábbi éveknél alacsonyabb eredmény és a hitelezési kockázatok növekedésének együttes hatására a tőke megfelelés ebben a szektorban ugyan csökkent, azonban a 14,66%-os átlagos TMM prudenciális szempontból megfelelő szintet jelent.

Az aktivitás visszaesése is a pénzügyi vállalkozásoknál a legjelentősebb, a tevékenység bővülése kizárólag a követeléskezeléssel foglalkozó vállalkozásoknál figyelhető meg. Ebben a szektorban az aktivitás zsugorodása nem oka, hanem következménye annak az üzletpolitikai váltásnak, amelynek keretében a finanszírozás döntő részét biztosító belföldi és külföldi bankok a pénzügyi vállalkozások finanszírozásának csökkentését határozták el. Ebben a döntésben – egyéb tényezők mellett – jelentős szerepe volt annak, hogy a vállalkozások a finanszírozással foglalkozó pénzügyi intézmények átlagát lényegesen meghaladó arányú nemteljesítő portfóliót halmoztak fel, amely drámai mértékben rontotta a vállalkozások eredményét, a követeléskezelő vállalko-

zások kivételével. A veszteségek 2009 óta folyamatosan nőnek, emiatt a szektor rendszeresen tulajdonosi tőkepótlásra szorul. A kedvezőtlen változásokra, valamint az adózási jogszabályok módosításával megnyílt lehetőségekre reagálva ezért egyes bankok a banksoporthoz tartozó pénzügyi vállalkozásuk beolvasztásáról döntöttek.

2011 közepétől kezdődően mind a nemzetközi, mind a hazai pénz- és tőkepiacok rendkívüli volatilitással szembesültek az ingatlanok kivételével gyakorlatilag az összes eszköz tekintetében. A gyakori árfolyamváltozások kihasználásából fakadó lehetőségek, valamint a megnövekedett piaci kockázatok elleni védekezés igénye fellendítette a saját számlás kereskedelmet, és élénkítette a befektetői aktivitást is, így az ügyfélmegbízás alapján teljesített szolgáltatások volumene is nőtt. Ezzel annak ellenére, hogy az időszak során az árfolyamok jellemzően negatív irányba mozgultak el, a befektetési szolgáltatási tevékenység mind az ilyen tevékenységet végző bankok, mind a befektetési vállalkozások eredményét javította. A II. félévben bekövetkezett javulás ezzel együtt a befektetési vállalkozásoknál arra volt elegendő, hogy mérsékelje az összességében továbbra is pozitív eredmény I. félévben tapasztalt csökkenését, így mind az eredmény, mind a jövedelmezőség csökkent valamelyest. A tőkearányos jövedelmezőség (ROE) esetében ez 21,1%-ról (2010) 20,6%-ra (2011) történő változást jelent, amely még mindig jelentősen meghaladja az összes többi pénz- és tőkepiaci intézmény jövedelmezőségét.

A nyugdíjrendszer átalakításának hatása az alapok vagyonaiban csak részben volt érzékelhető 2011-ben, mivel a korábbi magánnyugdíjpénztári vagyon kezelésével megbízott Államadósságkezelő Központ (ÁKK) még csak a befektetési jegyek egy részét értékesítette. A zártkörű alapok, amelyek közül több is gyakorlatilag csak nyugdíjpénztárak befektetéseiből állt, nagyobb mértékben voltak kitéve a változásoknak, így az ezekben kezelt vagyon 2011-ben megfeleződött. A nyilvános alapokból 2011-ben 276 milliárd Ft-os kivonás történt, ebből azonban kb. 33 milliárd Ft- a végtörlesztés hatása ebben az időszakban. Bár az ÁKK megkezdte a befektetési jegyek visszaváltását, a fennmaradó 156 milliárd Ft- sem köthető egyértelműen ehhez, mivel a kivonás már 2011 áprilisában felerősödött, minden bizonnyal a csökkenő eszközárak következtében lassan apadó nettó eszközérték következtében.

A nyugdíjpénztári vagyon kezelése mellett a biztosítóknak és a magánbefektetőknek végzett portfóliókezelés is csökkent 2011-ben. Ennek következtében egyrészt 40%-ról 15%-ra zsugorodott a nyugdíjpénztárak részére végzett portfóliókezelés súlya a kezelt vagyonban, másrészt az alapkezelők jelentős bevételektől estek el. Bár a szektor eredménye emiatt csökkent, mindössze 3

alapkezelő volt veszteséges a 36-ból. Ezek közül kettő újonnan indult alapkezelő, így esetükben a kezdő vállalkozásokra, és nem a tevékenység eredményességére jellemző veszteségről van szó.

Az életbiztosítási szerződésállomány évek óta folyamatosan csökken, főként a hagyományos életbiztosítások visszaszorulása miatt. Ez azt mutatja, hogy megtakarítási formaként a biztosítás egyre inkább veszít a jelentőségéből. Ezzel egy időben a tisztán haláleseti biztosítások jelentősége nő, ami a biztosítottság igényének erősödését jelzi. Az alapvetően befektetési célú unit-linked (UL) biztosítások száma trendjét tekintve lassan, de változékonyan nő.

A nem-élet ágban a szerződésszám csak kismértékben, a bruttó díjbevétel azonban 6,2%-kal csökkent 2011-ben. A csökkenést a jármű ágazatok okozták, nagyrészt a mögöttes kockázatok mérséklődése következtében. A lakásbiztosítások infláció fölötti átlagdíj-növekedése ezzel szemben nagyobb kockázatokra (pl. a drágább ingatlanok növekvő aránya) utal.

Bár a biztosítási tapasztalatok ezt nem indokolják, 2011-ben tovább nőtt a viszontbiztosítottság mértéke. Csoporthoz tartozó viszontbiztosítási partnerek esetén ezzel a megoldással a csoport közvetlenül részesedik a biztosítástechnikai profitból.

Mivel a csökkenő bevételek mellett a biztosítók továbbra sem tudtak javítani a költséghatékonyságon, tovább romlott a biztosítók jövedelmezősége. Az eredmény csökkenés egy része ugyan a különadó megfizetéséből származik, a változásban jelentősebb szerepe volt a magánnyugdíjpénztári vagyonkezelés miatt a leányvállalatoknál kieső bevételeknek, valamint a végtörlesztés miatt a leányvállalatoknál elszámolt értékvesztésnek és céltartaléknak. A tőkehelyzet mindezek mellett is stabil, a tőkefeltöltöttség a 2009 vége óta elszorított jelentős tőkevesztés ellenére továbbra is 200% fölötti.

A nyugdíjrendszer 2011. évi átalakítását követően alig több mint 100 ezer magánnyugdíjpénztári tag maradt, a 2012 elején megnyílt lehetőséget kihasználva pedig további közel 25 ezer tag lépett vissza az állami nyugdíjrendszerbe. Mivel a járulék átutalása egységesen az állami rendszerbe történik, a megmaradó pénztárak elsősorban a tagok adományaiból jutnak bevételhez, így működésük veszteséges. Jelenleg még nem látható, hogy az öngondoskodás ezzel párhuzamosan érdemben erősödött volna, ebben azonban az aktuális gazdasági helyzetnek, különösen a rendelkezésre álló jövedelem csökkenésének lehet szerepe.

Az egészségpénztárak működését elsősorban a mindenkori cafetéria szabályozás határozza meg. Ezek köre jelentősen szűkült, a korábban legkedveltebb szolgáltatások többsége azonban továbbra is nyújtható.

2012. május 25.

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Megjelent a PSZÁF 2012. évi első Kockázati jelentése](#)

[A Felügyelet 2012. évi első kockázati jelentése \(2012. május\)](#)

[A Felügyelet 2012. évi első kockázati jelentése - Melléklet \(2012. május\)](#)

Az árnyék bankrendszer jobb szabályozásáért

Michel Barnier, az Európai Unió belső piacért és szolgáltatásokért felelős biztosának a Brüsszelben 2012. április 27-én megrendezett árnyék bankrendszerről szóló konferencián tartott beszéde.

Hölgyeim és Uraim!

Jó reggelt kívánok mindannyiuknak, és köszönöm, hogy eljöttek erre az árnyék bankrendszerről szóló fontos konferenciára.

Szeretnék külön köszönetet mondani a panelek valamennyi tagjának a mai konferencián való részvételért, valamint a Belső Piacok és Szolgáltatások Főigazgatóságának a konferencia megszervezéséért.

A konferencia résztvevőinek nagy száma mutatja, hogy milyen nagy kihívás elé állít bennünket az „árnyékbanki tevékenységnek” nevezett jelenség:

- először is a mérete miatt: 2010-ben a Pénzügyi Stabilitási Testület 46 trillió euróra becsülte az árnyék bankrendszer értékét, ami a teljes pénzügyi rendszer 25-30%-ának felelt meg.
- az alapjául szolgáló gyakorlatok miatt: az IMF legfrissebb becslései szerint ugyanazt az értékpapírt 2,4-szer használják fel az értékpapír kölcsönzési ügyletekben.

Ez nemcsak Európát, hanem az egész globális gazdaságot állítja kihívás elé.

Az árnyék bankrendszer szabályozása a 2010-ben megrendezett szöuli csúcstalálkozó óta szerepel a G20-as országok napirendjén.

Szerintem ez szerves részét kell, hogy képezze a pénzügyi szabályozásunk megerősítésének, mivel biztosítanunk kell arról, hogy az újonnan bevezetett szabályok ne eredményezzék bizonyos banki tevékenységeknek a nem szabályozott területek felé való elmozdulását.

Milyen tanulságokat vontunk le a válságból, ha engedjük a jobban szabályozott és stabilabb tevékenységek mellett a kockázatos tevékenységek virágzását? Ebben az esetben csupán levesszük a felügyeleti szervek radarjáról a kockázatokat.

Ezzel együtt nem arról van szó, hogy büntetni kell az árnyék bankrendszer szereplőit, akik fontos szerepet játszanak a reálgazdaság finanszírozásában.

Azt hiszem, hogy három kérdést kell feltennünk, amelyek megválaszolásához számítok ma az Önök munkájára:

- nem okozzák-e bizonyos banki tevékenységek elmozdulását a nem szabályozott szektor felé azok az új szabályok, amelyeket a „hagyományos” pénzügyi ágazatban vezetünk be?

- megfelelőek-e a szabályaink ahhoz, hogy az árnyék bankrendszer a gyakorlatban ne a kockázatos területtel legyen rokon értelmű? Rendelkeznek-e a felügyeleti szervek a kockázatok azonosításához és értékeléséhez szükséges és megfelelő eszközökkel?

- végül pedig milyen szerepet játszik az árnyék bankrendszer a reálgazdaság finanszírozásában? Hogyan lehetne még hatékonyabb ebben a szerepében?

Ezekre a kérdésekre kell megtalálni a válaszokat – ezek a kérdések nemcsak Európában merülnek fel, de a válaszokat Európa adhatja meg –, és ezért szükséges, hogy az árnyék bankrendszer a 2012. évre szóló prioritásaink között szerepeljen olyan kulcsfontosságú témák mellett, mint a bankválságok megelőzésére és megoldására szolgáló európai keretrendszer, a bankszektor strukturális intézkedéseinek a megvitatása, valamint a befektetőkés a pénzügyi szolgáltatások igénybevevőinek védelmét szolgáló intézkedések.

Hölgyeim és Uraim!

Szeretném rövidre fogni ezt a beszédet, hogy minél több idő jusson a panelvitákra. Szeretnék azonban néhány szót szólni a folyamatban lévő konzultáció céljairól, az „árnyékbanki” tevékenységek szabályozásával kapcsolatos elvárásokról, illetve arról, hogy milyen irányban halad tovább a folyamat.

I.: MI A CÉLJA AZ EGY HÓNAPJA KÖZZÉTETT ZÖLD KÖNYVNEK?

A konzultációs dokumentum elsődleges célja – az árnyékbanki tevékenység világos meghatározása – nem tartozik a legkönynyebben elérhető célok közé.

Ha világosan azonosítani akarunk minden szereplőt, és szeretnénk hozzájárulni a nemzetközi szintű – különösen az FSB-n keretén belül végzett – munkához, akkor meg kell állapodni abban, hogy ténylegesen mit jelent ez a fogalom.

Ezt a feladatot különösen nehezíti az a tény, hogy az „árnyék bankrendszer” a hagyományos bankrendszerhez szorosan kötődő „komplex gazdasági rendszer”. Az előttünk álló kihívások egyike a rendszer prociklikus-jellege: gazdasági fellendülés idején a rendszer gyakran biztosítja, de válságban pont ellenkezőleg, felemészt a likviditást.

Természetesen még korai, hogy bármilyen specifikus következtetést le vonjunk. Ám az FSB által végzett munka alapján már beazonosítottunk két figyelmet érdemlő fő tevékenységet: az első az értékpapírosítás, a másik pedig az értékpapírkölcsönzés visszavásárlással (repó-ügyletek).

Továbbá ötféle szervezet látszik érintettnek az árnyék bankrendszerben:

- a pénzügyi közvetítést vagy más hitelezési tevékenységet végző pénzügyi szervezetek, amelyek nem végeznek betétgyűjtést, és a bankoktól eltérő szabályozás alá tartoznak;
- alapok, ideértve a tőzsdén kereskedett alapokat (ETF) is, amelyek hiteltermékekbe fektetnek be;
- pénzügyi alapok, vagy azokkal azonos pénzügyi termékek;
- hitelgaranciát nyújtó biztosítók;
- és végül bizonyos befektetési vagy finanszírozási formák.

Az „árnyékbanki tevékenység” tisztázásán kívül a Zöld Könyvnek három további célja is van:

1. Az első célunk, hogy áttekintsük azt a számtalan intézkedést, amelyet már elfogadtunk az árnyék bankrendszer bizonyos tevékenységeivel és szereplőivel kapcsolatban. Itt elsősorban az Alternatív Befektetési Alapkezelőkről szóló szabályozásra, az UCITS-irányelvre, valamint a bankok és biztosítótársaságok tőkekövetelményeinek a megerősítésére vonatkozó előírásokra gondolok, amelyek mind tartalmaznak intézkedéseket az árnyék bankrendszerrel kapcsolatban is. Nem a nulláról indulunk tehát, de a hiányosságokat kezelni kell.

2. A konzultációnak biztosítania kell azt, hogy valamennyi érdekelt fél – de különösen azok a pénzügyi közvetítők, akik érintettnek érzik magukat – lehetőséget kapjon a véleménynyilvánításra.

3. Végül pedig gyakorlatiasabb célunk, hogy felmérjük az „árnyékbanki tevékenységek” kapcsán felmerült kockázatokat, és felsoroljuk a megoldandó problémákat.

Hölgyeim és Uraim!

II.: MIT REMÉLÜNK ELÉRNI A RENDSZER SZABÁLYOZÁSÁVAL?

Természetesen még túl korai belemenni a részletekbe és specifikus javaslatokat tenni a különböző „árnyékbanki” tevékenységekkel és szereplőkkel kapcsolatban: az a konzultáció, illetve a mai ülés célja.

Ennek ellenére rögtön az elején szeretnék leszögezni négy általános alapelvet:

1. Először is, a célunk annak biztosítása, hogy a szabályozó és felügyeleti hatóságok teljes áttekintést kapjanak. Más szóval, rendelkezzenek azokkal az eszközökkel és hatáskörökkel, amelyek az árnyék bankrendszerben működő pénzügyi közvetítők által megjelenített tőkeáttétel megismeréséhez és kezeléséhez szükségesek.

Itt elsősorban olyan gyakorlatokra gondolok, mint az értékpapírkölcsönzés, az újbóli elzálogosítás és a visszavásárlás, amelyek túlzott kockázatvállaláshoz, roham-effektushoz, valamint a likviditás biztosításában túlzott volatilitáshoz vezethetnek. Ellenőrzés híján ezek a gyakorlatok nagyban hozzájárultak az AIG, a Bear Stearns és a Lehman Brothers nehézségeihez.

Olyan helyzetet kell teremteni, hogy azonosítani tudjuk a pénzügyi közvetítési láncban melyik szereplő milyen szerepet játszik ezen gyakorlatokhoz kapcsolódóan. Továbbá javítanunk kell e gyakorlatok átláthatóságát, felügyeletét és biztonságát valamennyi piaci szereplő számára, függetlenül attól, hogy azok az értékpapírkölcsönzési lánc mely részén helyezkednek el. Végül pedig biztosítanunk kell azt, hogy a felügyelő hatóságok rendelkezzenek azokkal az eszközökkel, amelyekkel ellenőrzés alatt tarthatják az ilyen tevékenységek által generált tőkeáttétel határait. E témákat bevehetjük az európai értékpapír szabványosításáról folyó megbeszéléseinkbe.

2. Második általános alapelv: nem szabad megismételni azokat a hibákat, amelyeket a speciális értékpapírosítási termékekkel kapcsolatban elkövettünk, amelyek kialakítását a felügyeleti hatóságokra bízunk, és amelyek a szabályozási arbitrázs kivül semmilyen más célt nem szolgáltak. Célunk ez alkalommal inkább a megelőzés, mint a problémák utólagos kezelése.

3. Harmadsorban nagyon körültekintőnek kell lenni, hogy ne vonjuk kétségbe az alternatív pénzügyi láncolatok létjogosultságát, hiszen ezek alternatív forrást jelentenek a banki kölcsönök mellett és közvetlenül pozitív hatással vannak a reálgazdaságra is. Nem hiszem, hogy a pénzügyi közvetítést teljes egészében és kizárólagosan a bankok kezében kellene hagyni. Tisztában vagyok azzal, hogy az alternatív finanszírozási források milyen szerepet játszanak az európai gazdaságot sújtó nehézségek idején, amikor a bankok kénytelenek szigorúbb prudenciális szabályoknak megfelelni. Ezért tehát szükség van alternatív finanszírozásra, de fontos, hogy az stabil és átlátható keretek között valósuljon meg.

A pénzügyi alapok hasznos szerepet tölthetnek be, mivel rövid távon jelentős finanszírozási forrást biztosíthatnak. A pénzügyi válság azonban megmutatta, hogy az ilyen alapok, különösen azok, amelyek stabil nettó eszközértéket kínálnak a befektetőknek, sebezhetőek a tömeges visszavásárlások esetén.

Ezért az FSB és az IOSCO tevékenységeivel összhangban keressük annak a lehetőségeit, hogy miként lehetne tökéletesíteni a szabályozási kereteket ezen alapok szerkezeti gyengeségeinek a minimalizálása érdekében. Zöld Könyvünknek ez az egyik fő prioritása.

4. Végül pedig természetesen konzisztens szabályozást kell biztosítani a különböző pénzügyi ágazatok között. Különösen arra lenne szükség, hogy az egyes műveletekhez kötődő minimum tőkekövetelmény valamennyi szektorban összehasonlítható legyen a felügyeleti arbitrázs mindennemű formájának elkerülése érdekében.

Hölgyeim és Uraim!

III.: MILYEN IRÁNYBA FOLYTATÓDIK A KONZULTÁCIÓ?

Amint láthatják, összetett feladat előtt állunk, és nem szabad hibáznunk. Már most nagyon aktívan részt veszünk a nemzetközi munkákban, és a Zöld Könyv, valamint az eddig beérkezett válaszok nagyon hasznosak a munka további szakaszaiban, különösen a Los Cabosban megrendezendő júniusi G20-as csúcstalálkozó előkészítéséhez.

Az FSB és a nemzetközi szabályozó szervezetek a 2012. év második felében hozzák majd nyilvánosságra a következtetéseiket és ajánlásaikat.

A Finn Központi Bank kormányzója, Erkki LIIKANEN által vezetett szakértői csoport, amely arra kapott felkérést, hogy dolgozzon ki javaslatokat a bankrendszer szerkezetével kapcsolatban, októberben teszi majd közzé jelentését. Az árnyék bankrendszerrel kapcsolatos vitákban természetesen figyelemmel kell majd lenni a jelentésben megfogalmazott strukturális intézkedési javaslatokra is.

Ezeket az elemeket használjuk majd kiindulási pontként a célzott ágazati konzultációknál, amelyek nyomán minden bizonnyal szabályozási javaslatok fognak születni. Törekedni kell arra, hogy ezek az intézkedések minél hamarabb megvalósuljanak, elsősorban azért, hogy időben ne nagyon maradjanak le a Bazel III-as szabályoktól és az Európai Piaci Infrastruktúra Szabályozástól (EMIR).

Hölgyeim és Uraim!

Amint látják, eltökélt szándékunk az árnyék bankrendszer szabályozásának sikeres megvalósítása.

Ugyanakkor óvatosan kell cselekednünk. Tisztában vagyok a feladat összetett voltával, és különösen a következetes szabályozás szükségességével minden szereplő számára. Mindeközben nem kérdőjelezhetjük meg azokat az alternatív finanszírozási forrásokat, amelyek hasznosak lehetnek a reálgazdaság számára.

Pontosan ezért működünk együtt ilyen szorosan a nemzetközi partnereinkkel, elsősorban a G20-on és az FSB-n belül.

És pontosan ezért tulajdonítok ilyen nagy fontosságot annak, hogy valamennyi érdekelt féllel konzultáljunk.

Sikeres és eredményes napot kívánok Önöknek, és kérem, hogy akik még nem küldték meg a Zöld Könyvvel kapcsolatos visszajelzéseiket, június elsejéig tegyék azt meg.

Köszönöm a figyelmet.

[Michel Barnier előadása](#)

Jelentés az EBA 2011. július 15-én elfogadott ajánlásának teljesítéséről

Az Európai Bankhatóság (EBA) a 2011-es EU-szintű stressz-teszt eredményeit 2011 júliusában hozta nyilvánosságra, ezt követően ajánlást adott ki a Nemzeti Felügyeleti Hatóságok számára annak biztosítására, hogy megfelelő kockázatsökkentő intézkedéseket léptessenek életbe azon bankok vonatkozásában (i) amelyek kedvezőtlen scenárió megvalósulása esetén 5 % alatti elsődleges alapvető tőke mutatóval (Core Tier 1 capital ratio – CT1R mutató) rendelkeznek, illetve (ii) amelyek CT1R mutatója kedvezőtlen scenárió megvalósulása esetén közel van az 5%-hoz, illetve jelentős kockázati kitettséggel bírnak a stresszhelyzetben lévő országokban.

A közzétételi sablonokban előremutató kockázatsökkentő intézkedéseket határoztak meg, melyekkel az érintett bankok kezelni tudják a gyengeségeiket. Folyamatos monitoring tevékenysége részeként az EBA a továbbra is vizsgálja, hogy az említett kockázatsökkentő intézkedésekben milyen mértékben valósultak meg az EBA ajánlásban szereplő követelmények.

Az EBA ajánlás hatálya alá tartozó bankok felügyeletéért felelős Nemzeti Felügyeleti Hatóságok megadták az illető bankokra vonatkozóan hozott kockázatsökkentő intézkedések, illetve a bankok szigorú figyelemmel kísérésének részleteit folyamatos felügyeleti tevékenységük részeként.

Az EBA általánosságban elégedett a 2011 júliusában kiadott ajánlás teljesítésében elért előrehaladással, és megjegyzi, hogy az intézkedések kiterjednek a tőkehelyzet rendezésére és a veszteségek megfelelő megjelenítésére is. Továbbá azok a bankok, amelyeknél gyengeségeket állapítottak meg, ezt követően szerkezeti átalakuláson estek át, és immáron nem ugyanabban a formában léteznek, mint a stressz-teszt időpontjában.

[Az EBA 2012. május 7-i sajtóközleménye](#)

Az ESMA közzétette a 2012. évi szabályozási munkatervét

Az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) éves szabályozási munkaterve azokról a tervezett technikai szabványokról, technikai tanácsadásról, útmutatókról és ajánlásokról ad tájékoztatást, amelyeket az ESMA 2012-ben tervez kiadni.

A fenti tájékoztatás a technikai szabványok, útmutatók és ajánlások tervezeteinek kidolgozására és elfogadására vonatkozó eljárás 3. cikkelye szerint történik.

A **szabályozási munkaterv** többek között figyelembe veszi az ESMA céljait és feladatait, a technikai szabványok elfogadásának, a technikai tanácsadásnyújtásnak és útmutatók kiadásának eljárás módját, valamint az Európai Unió jogszabályai által az ESMA-ra ruházott határhör hatályát és jellegét.

A **szabályozási munkaterv** az ESMA 2012. évi munkatervén alapul, melyet a Felügyeleti Tanács 2011 novemberében fogadott el, és 2012. január 4-én tett közzé az ESMA honlapján, ugyanakkor az új munkaterv jóval részletesebb áttekintést ad a különböző munkafolyamatokról.

[Az ESMA 2012. május 7-i sajtóközleménye](#)

Közös Konzultáció a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv teljes felülvizsgálatára

Az Európai Felügyeleti Hatóságok (EBA, EIOPA és ESMA) három hónapos nyilvános konzultációt indítottak arról, hogy milyen válaszjavaslat szülessen az Európai Bizottságnak a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv (FICOD) teljes felülvizsgálatára vonatkozó technikai tanácsadás iránti kérésére.

A konzultáció három széles területet ölel, amellyel kapcsolatban az Európai Bizottság tanácsadást igényel: az alkalmazás hatálya, az egész csoportra kiterjedő belső irányítással kapcsolatos követelmények és szankciók, illetve a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv szerinti felügyeleti jogosítványok.

Javasolt válaszában a Közös Bizottság javaslatok sorát fogalmazza meg a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv felülvizsgálatára, ezek között szerepel a felügyelet hatályának kiterjesztése, a követelmények és felelősségek egy kijelölt egységhez rendelése a pénzügyi konglomerátumon belül, valamint a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelvben biztosított felügyeleti jogkör keretrendszere.

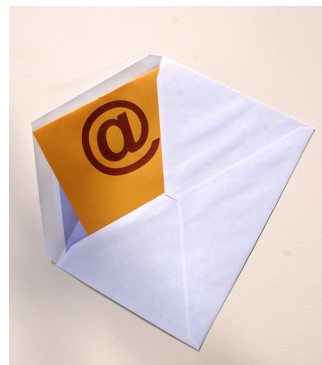

Ezen túlmenően a Közös Bizottság az év folyamán felügyeleti hozzájárulást fog nyújtani a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv szélesebb körű, alapvető felülvizsgálatára, amelyet az Európai Bizottság végez el.

KONZULTÁCIÓS FOLYAMAT

A **konzultációs papír** a három Európai Felügyeleti Hatóság - az EBA, az EIOPA és az ESMA - honapján érhető el.

Észrevételeket 2012. augusztus 13-ig, elektronikus úton lehet továbbítani az EBA, az EIOPA és az ESMA számára a következő e-mail címekre: joint-committee@eba.europa.eu, jointcommittee@eiopa.europa.eu, illetve joint.committee@esma.europa.eu.

A **konzultáció** lezárását követően, a hatóságok a beérkezett észrevételeket közzéteszik.

[A konzultációról szóló közlemény az EBA oldalán](#)

Az ESMA megállapításai a tagállamok által a piaci visszaélésről szóló irányelv alapján alkalmazott szankciókról

Az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) jelentést tett közzé arról, hogy miként alkalmazzák az Európai Unió (EU) nemzeti hatóságai a piaci visszaélésről szóló irányelvben biztosított közigazgatási és büntetőjogi szankciókat. A jelentés összehasonlítást közöl arról, hogyan alkalmazták a közigazgatási szankcionálási hatáskört az EGT 29 tagállamában a 2008-2010 közötti időszakban. A jelentés eredményei hozzá fognak járulni a piaci visszaélések megakadályozására szolgáló rendszer új jogalkotási folyamatához.

A piaci visszaélésről szóló irányelv célja a határokon átnyúló piaci visszaélések elleni küzdelem az EU egész területén a tagállamok közötti olyan közös megközelítés kialakításával, amely a tiszta, tisztességes és szabályos piacokat támogatja, és megtartja a befektetők bizalmát a piacok integritásában. Ez a munka segíti az ESMA-t abban az erőfeszítésében, hogy EU-szerte egységes szabályozási gyakorlatokat lehessen megvalósítani.

A jelentés összevetette a tagállamok piaci visszaélésre vonatkozó rendszereit az alábbi néhány kategória mentén:

- Az illetékes hatóságok számára rendelkezésre álló szankcionálási jogosultságok típusa, és kik ellen, illetve milyen bűncselekményekre lehetett azokat alkalmazni;
- Az erőforrások, melyeket az illetékes hatóságok biztosítottak a jelen kérdéskörre; valamint
- A rendelkezésre álló szankcionálási jogosultságok tényleges alkalmazása – rendezés, közigazgatási és büntetőjogi szankciók, illetve közzététel.

Steven Maijoor, az ESMA elnöke a következőket nyilatkozta:

“Az ESMA véleménye szerint az, hogy a piaci szabályozók szankcionálási hatáskörrel rendelkeznek és ezzel élnek, fontos tényező a tiszta és tisztességes piacok támogatása szempontjából az egész EU területén. A mai jelentés azonban azt is jelzi, hogy míg a legtöbb hatóság élt ezzel a hatáskörrel, továbbra is különbségek mutatkoznak abban, hogy ezek a szankciók rendelkezésre állnak-e, a szabályozók képesek-e ezeket alkalmazni, illetve mennyiben tudnak az erőforrások allokációjával élni.

“Úgy véljük, hogy a jelentés ráirányítja a figyelmet számos olyan területre, ahol javulást kell elérni. Ez segítséget nyújthat a nemzeti hatóságoknak abban, hogy úgy alakítsák át a saját rendszereiket, hogy az meghozza a kívánt eredményt, azaz a szankciórendszer egységes páneurópai alkalmazását és a piaci visszaélés összehangolt megközelítését.”

FŐBB MEGÁLLAPÍTÁSOK

A jelentés főbb megállapításai a következők:

- A bennfentes kereskedelemre vonatkozó bírságok – a büntetések mértéke különböző volt: egyének esetén – 64 eurótól 6.000.000 euróig – vállalkozások esetén pedig – 2.545 eurótól 1.800.000 euróig terjedt;
- Piacbefolyásolásra vonatkozó bírság – a büntetések mértéke egyének esetén 100 és 1.500.000 euró között, vállalkozások esetén pedig 575 és 5.000.000 között mozgott;
- Szankciók megléte - 26 tagállam ír elő mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat;
- Szankciók alkalmazása – 24 tagállam élt a hatáskörével és vetett ki szankciókat ez az időszak alatt;
- Szabadságvesztés – a tagállamokban a bennfentes kereskedelem tilalmának megsértéséért kiszabott szabadságvesztés egy év alatti és három éves időtartam között mozgott. Piaci manipuláció esetén a kiszabott börtönbüntetés egy és négy év között mozgott;
- Személyzet – a jelentés meghatározta a különbségeket a szervezetben és a hatóságok azon alkalmazottainak létszámában, akik a piaci visszaéléssel, a piaci felügyelet ellátásával és a közigazgatási szankciók kivetésével foglalkoztak. Az ilyen jellegű tevékenységekkel foglalkozó munkatársak száma kettő és 127 között váltakozott;
- A szankciók típusának és szintjének meghatározásához használt főbb szempontok – a hatóságok számos tényezőt vettek figyelembe. Ezek közül a legszélesebb körben használtak a következők: a jogsértés súlyossága; a pénzügyi haszon mértéke; együttműködő magatartás; a pénzügyi erő és/vagy méret; a tartam; a piacra és a fogyasztókra gyakorolt hatás; a bűnösség foka; az ismétlődő jelleg; és a felelősségi szint /rangidősség).
- Egyezségek – a tagállamok véleménye szerint az egyezés a piaci visszaélés kezelésének hatékony módja. Ugyanakkor maga a koncepció tagállamonként jelentős mértékű eltérést mutat, például egyes tagállamokban az egyezségkötésről szóló döntés felülvizsgálat tárgyát képezheti (közigazgatási vagy bírósági), míg más országokban az egyezséggel befejeződő ügy egyik következménye az, hogy kizárt a felülvizsgálat.

A Bizottság jelenleg vizsgálja felül az EU piaci visszaéléssel foglalkozó rendszerét, illetve a piaci visszaélés erősebb közigazgatási és büntetőjogi szankcionálására vonatkozó javaslatot (piaci visszaélésről szóló irányelv II).

[Az ESMA 2012. április 26-i sajtóközleménye](#)

Felügyeleti állásfoglalások

A Felügyelet az Alkotmányból fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként szükségesnek tartja, hogy a felügyelt intézmények, a pénzügyi szervezetek vagy a pénzügyi szektor valamely ágazatába belépni kívánó személyek részére a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban orientáló jogértelmezéseket, azaz állásfoglalásokat adjon ki.

Felügyeleti állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. A Felügyelet célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse.

A Felügyelet állásfoglalása nem tekinthető kötelező erejűnek, a benne foglaltaknak más hatóságra, bíróságra nézve nincs kötelező ereje.

A Felügyelethez érkező állásfoglalás iránti kérelmek kezeléséről részletes felvilágosítást a lenti [tájékoztatóban](#) olvashat.

A Felügyelet honlapján található keresőfelületen kezdeményezhető ún. szabad szavas, az állásfoglalások címe és tartalma szerinti szűrés, valamint szektor/típus szerinti bontásban is listázhatók az eltérő kategóriákban, témakörökben az egyes években kiadott állásfoglalások.

[Felügyeleti állásfoglalások](#)

A PSZÁF Hírlevéllel, a benne szereplő információkkal kapcsolatos kérdésével, észrevételével keresse Binder István sajtósóvivőt a 489-9235-os telefonszámon vagy a binder.istvan@pszaf.hu elektronikus postacímen. Amennyiben szeretné, hogy hírlevelünk minden hónapban automatikusan megérkezzen az Ön e-mail címére, regisztráljon a Felügyelet honlapján (www.pszaf.hu). Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
© Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

